

HR DEBATTEERT OVER EXTREMISME

W
e
e
e
e
O
R
D

DE WERELD IS KLAAR VOOR
TASHA'S WORLD





Profielen is het redactioneel onafhankelijke informatie- en opinieblad van de Hogeschool Rotterdam. Profielen is bestemd voor alle studenten en medewerkers van de hogeschool en gratis verkrijgbaar op alle locaties. Profielen verschijnt tienmaal per jaar. De redactie beslist over de plaatsing van bijdragen. Bijdragen dienen ondertekend te zijn. Auteursrecht voorbehouden. Het is verboden zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur artikelen of illustraties geheel of gedeeltelijk over te nemen.

COLOFON 25 22/12/04

Hoofdredacteur
Dorine van Namen

Eindredacteur
Sabine Schipper

Redactie
Linda van Asperen, Jos van Nierop, Pauline Tonkens,
Joke Zuidervaart (redactie-assistent)

Medewerkers aan dit nummer
Abdelhakim Chouaati, Jos Govaart, Tosca Sel,
Menno Siljee, Maudy Sniijders, Marie Louise Tabben,
Hoger Onderwijs Persbureau [HOP].

Redactieraad
J. Deug, J. van Heemst, A.L.T. Notten, T. Radecki,
A.A. Soeteman,

Foto's
Ronald van den Heerik, Levien Willems

Illustraties
Annet Scholten, Kwannie Tang

Vormgeving
De WERF, Rotterdam

Bezoekadres
Museumpark 40, laagbouw bg, kamer 0.90.
(de redactie is geopend van ma. t/m vr. van 10.00 - 17.00 uur).

Postadres
Redactie Profielen, Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam,
telefoon (010) 241 45 75 fax (010) 241 45 80

Internetadres
www.profielen.hro.nl

E-mailadres
profielen@hro.nl

Inzenden
Kopij, ingezonden brieven en profijtjes inleveren op het redactieadres.

Advertenties (m.u.v. profijtjes)
Marketing Adviesburo Stokdijk,
Donau 137, 2911 HB Nieuwerkerk a/d IJssel,
telefoon (0180) 32 50 90, fax (0180) 32 63 00,
e-mail stokdijkmarketing@compuserve.com

Abonnement
Een jaarabonnement kost € 25,- incl. 6% btw.
Informatie bij Joke Zuidervaart, telefoon (010) 241 45 75.
Een abonnement kan elk moment ingaan.

Druk
Efficiënta, Krimpen a/d IJssel

Jaargang
16

ISSN
1385-6677

Nummer 26 verschijnt op 27 januari

Uitgaan

6 Het Westelijk Handelsterrein

Interview

8 Tasha's World
'Godzijdank is er altijd drama'

INHOUD

Achtergrond

26 Interview met staatssecretaris Rutte
Over aanpassingen onderwijsbekostiging en studiefinanciering

Film & recensies

24 o.a. Dan Brown's *Juvenalis Dilemma*, nieuwe album Interpol en
Exorcist the Beginning

Hogeschool Rotterdam

ingezonden brieven (11), Werken in Afrikaans weeshuis (12),
Rotterdam Film Course (14), eerste jaar technische informatica (14),
nieuw bekostigingssysteem (15), chronisch zieken in de zorg (15), HR-debat
over extremisme (16), acties van Albron (18), muurschildering pabo (18),
nieuwe diensten (19), diploma-uitreiking Randstad Topsport Academie (19),
Reverso-debat met fractieleden gemeenteraad (20)

Infobalk hogeschool

12 Informatie over voorzieningen en diensten van de Hogeschool Rotterdam

Rubrieken

Real life soap HR (4), cultuur (5), keuzevakken (10), recht op de HR (10),
collega's (11), schrijvers in de HR (13), clusterinfo (22), stage & beroep (22),
smullen maar (28), tabtab (28), te doen (29), met de voeten bloot (29),
afgestudeerd (30), bijbaantje (30)

Belangrijk

'Ik heb slecht nieuws, we moeten opnieuw opereren. Het restgedeelte van de tumor die er nog zit is niet goedaardig en het is belangrijk dat we alles weghalen.' Alles staat stil in de kamer. Samen zitten we in het Dijkzigt ziekenhuis. Wanneer ik uit het raam kijk, zie ik mijn school. Mijn oude school welteverstaan, want sinds mijn vriend in oktober geopereerd werd aan een tumor ben ik gestopt. School was even niet belangrijk. Ik heb een maand vrij van werk. Want ook werk is even niet belangrijk. Terwijl ik naar buiten staar zie ik wat meiden van een jaar of achttien lachend naar buiten komen. Wat een heerlijke leeftijd is dat toch. Net niet volwassen maar toch ook wel. Niets is echt belangrijk, niets is dan nog echt van levensbelang.

Ik ben met mijn gedachten weer terug in de kamer, terug in de realiteit. Terug in de confrontatie en terug in een woordenbrij die gekenmerkt wordt door het woordje 'belangrijk'. En ik denk bij mijzelf; wat is er in het leven nu eigenlijk wél

belangrijk. De woorden van de arts gaan langs mij heen. Ze praten over de reis die mijn vriend gepland heeft staan. Ze praten over de risico's van verlamming na de operatie. Mijn vriend zegt dat het wel eens de laatste kans zou zijn voor hem om te kunnen duiken in zijn leven. En hoe belangrijk dat voor hém is. We lopen de kamer uit naar de auto. Ik heb geen woorden en dat komt zelden voor. Wat is er nu belangrijk om te zeggen op zo'n moment? Ik wil iets zeggen maar ik ben leeg. Leeg in mijn hoofd, leeg in mijn lijf. Ik voel alleen angst, boosheid, frustratie. Waarom hij, waarom wij? En, misschien erg egoïstisch, waarom ik? We stappen in de auto en kijken elkaar aan, woordeloos. We pakken elkaars hand en beginnen te huilen en ik besef ineens: dit is belangrijk.

Maudy Snijders (eerstejaars verkorte pabo)

Maudy BELANGRIJK

Foto: Levien Willense



REAL LIFE SOAP HR

Ze zijn wereldberoemd op de Hogeschool Rotterdam: Jos, Maudy en Hakim. In deze real life soap kun je lief en leed met hen delen.

Straatvoetbal

Toen ik op de basisschool zat, was voetballen op straat het belangrijkste wat ik buiten schooltijd deed. Als mijn school om 15.00 uur uitging, liep ik snel naar huis om oude schoenen aan te trekken. Iedereen leefde onbezorgd op straat en mijn vriendjes en ik deelden dezelfde hobby. We voetbalden totdat we thuis moesten zijn. Een enkele keer wilden we nog wel eens uitwijken naar de crossbaan, speelden we een middagje buskruit. Maar over het algemeen kwam het toch altijd weer neer op voetbal, in allerlei variaties. We hadden een vaste klik van jongens die vrijwel iedere middag meespeelden. Er kwamen ook vaak kinderen van buiten de straat die mee wilden doen. In mijn herinnering stuitte dit vrijwel nooit op problemen. Soms werd er een potje eerst afgemaakt omdat we anders met scheve aantallen zaten. Vaak werden de partijen anders verdeeld, of werd er een andere spelvorm bedacht. In een vroeg stadium leren kinderen zo samenwerken en zoeken naar oplossingen die voor iedereen fijn kunnen zijn. Als ik nu terugkijk naar de samenstelling van de kinderen met

wie ik vroeger voetbalde, dan zie ik dat de één stukadoor geworden is, de ander kok, weer een ander kapper. Ook heeft iemand inmiddels zijn hbo afgerond.

In de huidige samenleving in Nederland mis ik die gevarieerde samenstelling van groepen. Mensen lijken steeds minder bereid echt iets voor elkaar over te hebben. In dit land kletsen we te veel over links en rechts en hebben we vaak onze mening al klaar voordat we naar andere mensen geluisterd hebben. We moeten bij de jongste kinderen beginnen. Die moeten de straat op. De Playstation mag pas aan nadat er twee uur achter een bal aan gehold is. Ik zie het veel te weinig en dat is treurig. Dit is niet alleen slecht voor de ontwikkeling van de techniek van onze toekomstige profspelers, maar vooral voor de sociale ontwikkeling van kinderen.

Jos Govaart (tweedejaars ibl)

Jos STRAATVOETBAL

Foto: Levien Willense



Have you voted for me?

De medezeggenschapsraadverkiezingen zijn net gehouden en ik had me ervoor verkiesbaar gesteld. Nu vraag je je natuurlijk af: 'Waarom stelt hij zich verkiesbaar voor een instelling die minder invloed heeft op het hogeschoolbeleid dan een Cherokee indiaan op het buitenlands beleid van Bush?' Sterk punt, daarom wil ik even fatsoenlijk uitleggen wat mijn idealistische en verheven motieven waren. Ik had er namelijk drie. Mijn eerste motief had te maken met een kleine financiële vergoeding die je ervoor zou krijgen. En geld verdienen vinden wij sinds we boterbergen en melkmeren in de ontwikkelingslanden dumpen héél belangrijk. Mijn tweede motief was dat je er ook nog studiepunten voor kunt bijschrijven, dat scheelt mij verhit zoekwerk naar een keuzevak waar je én veel studiepunten voor krijgt én weinig voor hoeft te doen én waar je niet aan het eind van de rit gemarteld wordt met een tentamen. Voordat je snel naar de pc rent, dat vak bestaat niet. Het enige vak waar je geen tentamen

hoeft te doen is orde en drama. Ik sterf liever zélf dan dat ik even elegant als een kameel een stervende zwaan moet nadoen. Mijn derde motief was dat ik eindelijk iets voor jullie kan betekenen, mijn collega-studenten. Is het wc papier te ruw? Heb je ook zo'n grafhekel aan die workshops? Vraag je je ook af waarom sommige Griekse Odyssee-monsters hier nog lesgeven? Word je ook draaierig van al die 'kunstuitingen' op de hogeschool? Vraag je je ook af wat die mannen in witte pakken in de kelder van de HR aan het doen zijn? Daarvoor moet je bij mij zijn. Ik ben voor een direct contact met de achterban, dus als je me ziet lopen, dan mag je me aanschieten (niet neerschieten). Nu nog de uitslag.

Hakim Chouaati (vierdejaars lerarenopleiding geschiedenis)

SCHOPPEN tegen het gezag

Wie is de baas in Rotterdam? In museum Het Schielandshuis is een tentoonstelling te zien van de oproerkraaiers die de stad in de periode van 1690 tot 2002

gekend heeft: Van de rapeljanen tot dominee Visser, van de actievoerders uit het Oude Westen tot aan Pim Fortuyn.



Het stadsbestuur is altijd in handen van een betrekkelijk kleine groep mensen. Dat wekt soms ergernis op, maar zolang de bestuurders rekenschap over hun handelen afleggen, blijft het grote protest meestal achterwege. Arrogantie, machtsmisbruik en corruptie daarentegen, leiden vaak tot acties. Dan schoppen de machtelozen tegen het gezag en proberen op die manier het bestuur op andere gedachten te brengen.

Pim Fortuyn is ongetwijfeld de bekendste oproerkraaiër van de laatste jaren. Met zijn aanvallen op het 'kolere regentenland' gaf hij uiting aan de onlustgevoelens die de gevestigde politiek bij voorkeur ontkende. Hij sprak van 'de puinhopen van paars' en stelde zaken aan de orde die de zelfgenoegzame politici niet in het openbaar bediscussieerden. Hij werd lijsttrekker van Leefbaar Nederland en oogstte triomfen met zeventien zetels bij de gemeenteraadsverkiezingen in 2002. Aan de gang naar het minister-presidentschap kwam abrupt een einde toen hij negen dagen voor de verkiezingen werd doodgeschoten.

Een andere figuur die geregeld het gezag tartte, was dominee Hans Visser. Begin jaren tachtig zorgden verslaafden in en om het Centraal Station voor veel overlast. Visser startte bij het station

Perron Nul, een opvangcentrum voor thuisloze drugsgebruikers. Dit opvangcentrum werd met steun van de raad tot gedoogzone verheven. Een lastige bijkomstigheid was dat de gedoogzone als een magneet op verslaafden en dealers uit binnen- en buitenland werkte. De situatie werd onhoudbaar en het verzet van de burgers nam toe. Soms moesten treinreizigers voor lief nemen dat ze werden uitgescholden als ze geen geld voor een shot gaven of erger, werden beroofd. In juni 1992 wilden honderd dienstplichtige mariniers op eigen initiatief de boel schoonvegen. De mobiele eenheid en de marechaussee verhinderden dit, wat de Rotterdammers wel weer jammer vonden. Ook de taxichauffeurs mengden zich in het conflict en sloegen er op los. Om de orde te herstellen werd Perron Nul opgeheven. De verslaafden verspreidden zich over de stad en namen hun intrek in leegstaande panden in Spangen. De dealers volgden vanzelf...

Deze en meer geschiedenissen van tegendraadse Rotterdammers zijn te zien in museum Het Schielandshuis.

Voor meer info: www.hmr.rotterdam.nl

Pauline Tonkens



foto's: Levien Willems

WESTELIJK HA

'Rotterdam heeft qua uitgaanscultuur wat Amsterdam laat liggen', stelde linterieontwerpster Marlies Dekkers in de vorige *Profielen*. Maar wat maakt het Rotterdamse uitgaansleven nou zo bijzonder? Wat zijn de hotspots en waar kan je beter wegblijven? Deze maand nemen we een kijkje bij het als zeer trendy bekend staande Westelijk Handelsterrein.

Het regent al twee dagen onafgebroken. Samen met mijn stapmaatje lig ik languit op de bank onder een deken al zappend naar de beeldbuis te staren. We staan in dubio, gaan we vanavond wel of niet de deur uit? We zijn tenslotte al 24 jaar oud, voorzien van de man van onze dromen en uitgeblust na een lange week hard werken. Genoeg redenen om niet de hort op te gaan. Een dvd'tje kijken en een zak chips leegkanen, dat klinkt veel aantrekkelijker dan de nachtelijke kou trotseren. Uiteindelijk besluiten we elkaar toch maar van de bank af te sleuren. Er moet tenslotte een uitgaanstest gemaakt worden. Snel even de make-up bijwerken, kleding uitzoeken (uiteindelijk houden we allebei toch maar de outfit aan waar we de hele dag al in lopen) en de deur uit voordat we ons bedenken.

goed gevulde glazen

De bestemming van vanavond is het Westelijk Handelsterrein (WHT). Gelegen in een van de moo-

ste delen van Rotterdam, het Scheepvaartkwartier, aan de Van Vollenhovenstraat om precies te zijn. Het WHT werd in 1896 gebouwd en deed in die tijd dienst als pakhuizencomplex. In 2002 werd het oude pand geheel verbouwd en het is nu een gevarieerd cultureel uitgaanscentrum. Aan de buitenkant ziet het er onopvallend uit, maar als je eenmaal de witte toegangspoort gepasseerd bent, verschijnt er een groot en ruim complex. Je hebt gelijk de keuze van naar beneden of naar boven. Het bovengedeelte is een soort van promenade met aan weerszijde loodsen waarin restaurants, galeries en winkels gevestigd zijn. Het geheel wordt overkapt door een gigantische glazen constructie. De benedenstraat wordt afgedekt door de bovenstraat en heeft daarom een beetje de uitstraling van een donkere kelder. Ook hier zijn aan weerszijden loodsen te vinden met verschillende bestemmingen, vooral bars en dansgelegenheden. De eerste stop van vanavond wordt de Loft, gele-

Adres

Westelijk Handelsterrein
Van Vollenhovenstraat 15c

Openingstijden

Per tent verschillend. In het weekend sluiten de dansgelegenheden om 02.00 uur

Prijzen

Entree: gratis. Bij speciale feesten kan er entree gevraagd worden.

De Loft: goed gevuld glas wodka: € 4,-

NV Opslag: huiswijn: € 3,-

Rosso: huiswijn: € 4,-

Toiletten

In alle zaken schoon en netjes, bij de Loft een grappige wasbak waardoor je tijdens het handen wassen met bezoekers van het herentoilet kan flirten.

Tip

In het WHT kun je bij verschillende zaken heerlijk uit eten. Neem je ouders mee voor de rekening, want het zijn bepaald geen studentenprijzen.

gen in de benedenstraat. Voor dit restaurant annex loungebar staan twee grote boxen opgesteld, waaruit harde house knalt (Ik weet het, er zijn verschillende stromingen in dit genre, maar die kan ik niet zo goed onderscheiden. Dus ik noem het gewoon house, net als m'n oma.) De herrie nodigt niet echt uit om naar binnen te gaan, maar we besluiten het er toch maar op te wagen.

kijken en bekeken worden

Eenmaal binnen wordt het duidelijk dat niet iedereen zich heeft laten afschrikken door de slagregens van de afgelopen dagen, de Loft is namelijk afgeladen. De ruimte ziet er prachtig uit. De moderne inrichting wordt gecombineerd met de oude accenten van het pand, zoals de bakstenen muren en het plafond van houten balken. Voor in de zaak kan je lekker onderuit zakken op comfortabele banken. Deze zijn allemaal bezet door chagrijnig kijkende meisjes, maar we hadden al de hele avond op de bank gehangen, dus is het niet zo erg dat we even moeten staan. We wurmen ons door de massa heen naar de bar om een drankje te bestellen. Een uitermate vriendelijke barman voorziet ons van twee rijkelijk gevulde glazen wodka. Dat zie je nog maar weinig tegenwoordig in het uitgaansleven, een glas sterke drank zo gevuld dat je het niet na



'That's the way, aha aha, I like it'

NDELSTERREIN

twee slokken al op hebt. En ook nog eens voor een gemiddeld prijsje! Een plusje voor de Loft. Na een tijdje bij de bar gestaan te hebben, worden we een beetje moe van het gekriemel om ons heen en we lopen wat verder de zaak in. Achterin staan twee rijen met tafels. Aan één van de tafels zit een viertal mannen nog een uitgebreide maaltijd naar binnen te werken. Lijkt mij niet echt comfortabel met harde muziek op de achtergrond en hordes mensen die langs je tafel heen en weer lopen, maar zelf lijken ze zich er niet aan te storen. Wij installeren ons ook aan een tafeltje om de Loft rustig aan een grondige analyse te kunnen onderwerpen. Allereerst het publiek: zeer gevarieerd. Van überhippe twintigers met afzaklaarsjes en een mat in de nek tot yuppige dertigers met zalmroze overhemd en bandplooibroek. Er wordt vooral gekeken en bekeken in de Loft. En dat komt niet per se door het lekkerheidsgehalte van het publiek, maar voornamelijk door de muziek. Die staat namelijk zo hard dat een normaal gesprek voeren onmogelijk is. Maar omdat de zaak vol staat met tafels, stoelen, krukken en banken is dansen blijkbaar ook niet de bedoeling. Dus blijft er weinig over dan óf heel hard in het oor van je gezelschap tetteren of vooral veel om je heen kijken. De twee dj's die midden in de zaak op een verhoging staan te draaien, lijken zich er niet aan te storen dat niemand met de voetjes van de vloer gaat. Ze hebben het simpelweg te druk met zichzelf. Vooral de draaiende spierbundel waant zich Tiësto in een uitverkocht Gelredome. In tegenstelling tot de dj's heeft het bedienend en barpersoneel wel oog voor de gasten, stuk voor stuk zijn ze uitermate vriendelijk en behulpzaam. Rond half één vinden

we het mooi geweest en besluiten de rest van het WHT te gaan verkennen. Het is al een stuk rustiger in de zaak, de Loft dient duidelijk als opwarmertje voor de rest van de avond.

minder hip

Een paar loodsen verder lopen we NV Opslag binnen. Deze zaak bestaat uit twee gedeeltes. Boven bevindt zich het restaurant en beneden de dansvloer, dus de extra calorieën van het diner kan je er gelijk weer afzetten. Het feest in het dansgedeelte is al in volle gang als wij komen binnenvallen. Het publiek is een stuk minder hip dan in de Loft en bestaat voornamelijk uit dertigers en misschien zelfs beginnende veertigers. Collectief gaan ze uit hun dak op de jaren zeventig en tachtig krakers van KC and the Sunshine band en The Pointer Sisters. De sfeer zit er duidelijk goed in. Alleen niet zo bij mijn stapmaatje en mijzelf, we voelen ons niet helemaal thuis tussen de grotendeels uit de maat dansende yuppies. Als een lichtelijk aangeschoten man voor me komt staan, z'n armen spreidt en uit volle borst 'That's the way, aha aha, I like it, aha aha,' in mijn gezicht brult, vinden we het tijd om te gaan. Op naar het Land van Waas, want daar heb ik leuke dingen over gehoord. Helaas blijkt het dansgedeelte gesloten op deze vrijdagavond en het restaurant

ziet er al verlaten uit. Dus besluiten we een zaak te bezoeken die eigenlijk niet in de planning zat, namelijk het hippe en strak uitziende Rosso. Een werkelijk prachtig vormgegeven tent, maar wij hebben alleen maar oog voor het brallerige yuppenvolk waar Rosso van vergeven is. Het 'zie mij eens interessant zijn'-gehalte is hier nog een graadje erger dan in de Loft. Als simpele student met een schamel maandinkomen heb je hier echt helemaal niks te zoeken. Snel weer weg dus. Al lopend naar de Nieuwe Binnenweg, waar de avond in wat minder pretentieuze kroegen willen voortzetten, onderwerpen we het WHT nog even aan een eindanalyse. Het complex is zeker de moeite van een bezoekje waard. Het wordt niet voor niets gezien als één van de architectonische hoogtepunten van Rotterdam. Jammer alleen dat het terrein lijkt te zijn geconfisqueerd door het wat oudere, rijkere en interessanterdoenerige publiek. De sfeer wordt daar niet relaxter van. Als je gewoon lekker een biertje wilt drinken zonder gekeurd te worden, kun je je heil beter ergens anders zoeken. Linda van Asperen

TASHA'S WORLD

Natascha Slagtand (30), de Rotterdamse zangeres, beter bekend onder haar artiestennaam *Tasha's World*, is een sprankelende spraakwerval met een flinke dosis verstand en verfrissend weinig sterallures. Haar hippe soulmuziek en talent zijn al veelvuldig gelauwerd met onder andere een Zilveren Harp en een Britse EMMA award. Botsingen met de Nederlandse hokjesgeest hebben haar opmars niet gestopt, en gelukkig maar. *Profielen* sprak met deze ster van eigen bodem.

'GODZIJDANK IS E

Je eerste album Tasha's World heeft een bijzondere reis gemaakt voordat ze in Nederland kwam. Je maakte in Engeland een album met producers van Destiny's Child en Craig David, had enorm succes in Japan, maar Nederland lag te slapen. Hoe heb je dat ervaren?

'Als je het toelaat, kan je heel gefrustreerd worden. Die oude, blanke mannen van de platenmaatschappij stoppen alles in een hokje en denken dat ik alleen een bepaalde doelgroep aantrek terwijl ze, als ze zouden komen kijken bij een optreden, zouden zien dat er bij mij van alles komt; blank, zwart, geel, groen, het maakt niet uit. Dit land is gewoon niet trots op zijn eigen artiesten. Ja, wel op z'n Marco Borsato's en Frans Bauers, maar laat de platenmaatschappijen al dat geld dat ze aan hen uitgeven nu eens besteden aan nieuw talent met internationale kansen. In het Engels zingende Nederlandse artiesten zouden een goede ambassadeur zijn voor ons land, in het buitenland denken ze dat we hier alleen naar gabber luisteren.'

Op dit moment ben je bezig met werken aan je tweede album, World Dominaton. Wat kunnen we verwachten van dit album in vergelijking met het vorige?

'Ik ben inmiddels dertig en dat heeft wel zo zijn voordelen. Als je jong bent en je zingt over liefde en pijn, denken mensen 'wat weet jij daar nu van?' Hoe ouder je bent, hoe overtuigender je over het leven kan zingen. Omdat het de laatste tijd zo goed ging met mij en mijn muziek, hoopte ik wel dat er af en toe wat problemen waren waar ik over kon schrijven! Ik kan veel beter schrijven over drama dan over geluk. Godzijdank is er altijd drama.'

Hoe kijk jij, als getalenteerde artieste die hard moest werken voor erkenning, aan tegen fenomenen als Popstars en Idols? Waarom lijkt commercie in Nederland het vaak te winnen van kwaliteit?

'Het zijn een beetje verweerde kindjes. Ze worden uitgezocht om de reden dat ze nog te kneden zijn, ze hebben niet echt een eigen identiteit. Het gaat vooral om het knappe koppie en de gladde styling. Sommigen hebben wel echt talent, zo'n Boris bijvoorbeeld, die had het ook wel op eigen kracht kunnen redden. Dat heb je ook nodig, anders red je het niet, je moet een soort respect afdwingen voor de langere termijn.'

Ben jij als publiek persoon geneigd om bepaalde statements te uiten, politiek geëngageerd te zijn?

'Ik heb dat tot nu toe nog niet gedaan, maar ik uit me wel heel erg in mijn kleding. Ik draag vaak symbolen van grote strijders

als Nelson Mandela, Che Guevara, Bob Marley, daar voel ik me wel verbonden mee. Ik draag nu bijvoorbeeld veel *army* kleuren, eigenlijk als protest tegen alle oorlog in de wereld. Ik denk dat je niet te vroeg moet beginnen met je mening geven over dingen, je moet eerst iets hebben bereikt voor je wat kan veranderen. Als je eenmaal je mond opendoet, dan weet de pers je ook wel meteen te vinden en stoppen ze je in een hokje. Als er iets aan de hand is met Surinamers, dan stappen ze meteen naar Jörgen Raymann, en Ali B moet nu elke keer wat zeggen over Marokkanen. Ik vind dat wel een beetje raar.'

Heb jij zelf iets met je Surinaamse roots?

'Ik ga met de kerstdagen voor het eerst sinds 26 jaar weer naar Suriname! We gaan daar een benefietconcert doen. Ik heb heel veel familie in Suriname, dus het is voor mij wel heel bijzonder en emotioneel, vooral omdat mijn dochttertje ook meegaat. Ik ben erg pro-Suriname, ik geloof in een wederopbouw van dat land. Toen ik nog jong was, boeide het me niet echt. Hoe ouder ik werd, hoe meer het me interesseerde. Surinamers zijn ook heel enthousiast over hun eigen artiesten, er is me al voorspeld dat ik, zodra ik daar aankom, meteen op nummer één zal staan!'



foto: Ronald van den Heerik

R ALTIJD DRAMA'

Op welk nummer van welke artiest ben jij als liedjeschrijver nu jaloers, zo van 'dat had ik wel willen schrijven'?

'Er zijn er drie: *Secret Garden* van Quincy Jones en *Whiter Shade of Pale* van de Moody Blues. De laatste is *A Song for You* van Donny Hathaway. Hij was echt een genie, met een ontzettend tragisch leven. Alle echt grote muzikanten hebben een dramatisch levensverhaal, kijk maar naar Marvin Gaye of Billie Holiday. Vreselijk triest, maar wát een artiesten. Drama maakt muziek zoveel beter. Mary J. Blige bijvoorbeeld was vroeger, toen ze nog aan de coke zat, één en al drama. Nu gaat het goed met haar en vind ik de muziek niks meer aan, veel te vrolijk.'

Het valt op dat je allemaal relatief oude nummers opnoemt. Wat is er mis met de hedendaagse muziek?

'Van veel muziek tegenwoordig word ik echt misselijk. Alle vrouwen zijn 'bitches', wat voor invloed heeft dat op de jeugd? Er zijn wel goede rolmodellen met een boodschap, zoals Angie Stone en Jill Scott. Maar kleine kindjes kijken naar Beyoncé of Jennifer Lopez, die zich zo bloot kleden en halve pornoclips maken. Ik moet elke keer als ze zoiets ziet tegen mijn dochttertje zeggen: 'Dat is niet normaal hoor, zo hoeft je niet te

zijn!' Kleine jongetjes groeien op met het idee dat alle vrouwen er zo uit moeten zien.'

In een interview geef je aan qua Nederlandse acts Blof en Intwine te waarderen. Een totaal ander genre dan wat je zelf doet. Met welke van de twee bands zou je wel eens willen samenwerken?

'Intwine vind ik echt te gek. Ik heb al op zoveel festivals gestaan samen met hen, maar omdat we altijd net na elkaar speelden, heb ik nog nooit echt kunnen praten met Roger (de zanger van Intwine – red.). Dat vind ik jammer. Ze doen veel met reggae en dancehall. Ik denk dat een samenwerking helemaal te gek zou zijn, maar iedereen in de muziekwereld is altijd zo druk met toeren, dat we weinig tijd hebben om dat soort dingen te regelen.'

Je bent een geboren en getogen Rotterdammer. Wat betekent deze stad voor jou, zowel persoonlijk als in je werk?

'Ik ben hier begonnen in de underground hip-hopscene, en ik krijg nu nog steeds respect van die mensen, dat is heel belangrijk voor me. Rotterdam is voor mij thuis, ik zie mezelf niet snel vertrekken. Rotterdam is zo heerlijk 'doe maar normaal' en echt.'

Heb je naast je zangcarrière ook nog een opleiding gevolgd?

'Ik heb de meao gedaan, vlak voor het einde werd ik zwanger en ben ik gestopt. Ik was een slechte leerling, niet gemotiveerd, kon ook moeilijk mijn aandacht erbij houden. Ik ben nu wel een ontzettende lezer, gemiddeld lees ik drie boeken per week. Ik zou heel graag weer willen studeren, het liefst filosofie.'

Wat staat je komend jaar te wachten? Ga je nog toeren in het buitenland?

'In februari komt mijn nieuwe album uit en ik ga komend jaar zeker weer toeren. Ik vind het geweldig om in Amerika op te treden en het publiek reageert daar erg goed, maar het is geen walhalla voor mij. Ik heb op nummer vijf gestaan in Zuid-Afrika, dat was pas een kick! Amerika is een moeilijk land, vooral wat betreft *black music*, het is lastig om daar door te breken.'

Hoe combineer je je drukke carrière met je dochttertje Tashell (10)?

'Ik vind het moeilijk om haar achter te laten als ik naar het buitenland ga. Zij gaat er veel relaxter mee om. Als ik haar bel, stoor ik want mevrouw zit tv te kijken! Ze is heel zelfstandig en heeft trouwens meer talent dan haar moeder! Ze is mijn meest kritische fan.'

Sabine Schipper

'Ga maar lekker op onderzoek uit'

Zelfstudie seksuologie



illustratie: Annet Scholten

Zaalvoetbal, Vietnamees, belastingaangifte zelf verzorgen of zakelijk telefoneren in het Duits. Het keuzeonderwijs biedt de mogelijkheid om onderwijs te volgen bij een andere opleiding binnen de hogeschool om zo ook eens over de grenzen van je eigen studie heen te kijken. Profielen kijkt met je mee en ging dit keer op bezoek bij 'zelfstudie seksuologie'.

Nieuwe ronde, nieuwe kansen. Hoopvol keek ik de nieuwe lijst met keuzevakken door en legde hem in de kroeg voor aan mijn vrienden. 'Wat zouden jullie kiezen?' Zelfstudie seksuologie was het unanieme antwoord. In onze fantasie zagen wij studenten met een lesboek en een zaklamp onder de dekens. Brandende vragen waren: 'Zouden ze ook in studiegroepen werken?' en 'Er is toch wel een praktijkexamen?' De hele avond gaat het gesprek nergens ander meer over. Ik besluit de vragen voor te leggen aan de docente van het vak, Janke Kock.

'Er zijn geen werkgroepen, iedereen werkt voor zich. Het vak wordt getoetst aan de hand van een schriftelijk examen met open vragen en een onderzoek.' Seksuologie is blijkbaar een serieuze zaak. Janke Kock: 'De studenten leren vanuit een boek waarin uiteenlopende onderwerpen worden behandeld. Van drugsgebruik tot vruchtbaarheidsbehandelingen en van fetisj tot incest en seksueel geweld.' Het vak seksuologie komt van de Open Universiteit Heerlen en wordt al tien jaar aangeboden op de HR. Janke

Kock vindt het één van de leukste vakken om te geven. De schroom waarmee ze vroeger te maken had, lijkt niet meer te bestaan onder de studenten van nu. Het vak lijkt iedereen aan te spreken. Per periode kunnen er zestig studenten aan deelnemen en momenteel zijn alle plaatsen vergeven. Er staan zelfs nog honderd studenten op de wachtlijst. Toch is seksuologie geen vak waar je je makkelijk vanaf kunt maken. Het duurt twee periodes en vergt nogal wat van de studenten. Naast een schriftelijke toets, die heel wat kennis en inzicht vereist, moeten de studenten ook een onderzoek doen, bijvoorbeeld naar 'bejaarden en seksualiteit' of 'mensen met een stoma en seksualiteit.' Kock: 'Ik wil graag zien dat studenten nadenken over seksualiteit en een eigen mening vormen, zo ook met het onderzoek. Ik heb al genoeg over vrouwenbesnijdenis gelezen, daar neem ik geen genoegen meer mee. De studenten moeten niet iets van internet afplukken, maar lekker zelf op onderzoek uitgaan, daar leren ze veel meer van.'

Tosca Sel

Als een student en de hogeschool een probleem met elkaar hebben en er niet uitkomen, dan kan de student naar het college van beroep stappen. Dit college van wijze medewerkers en studenten buigt zich jaarlijks over zo'n 25 zaken. In *Recht op de HR* voorbeelden hiervan.

Recht op de HR

klacht van:

student trade management gericht op Azië (tma)

tegen:

examencommissie opleiding tma

uitspraak college van beroep:

ONGEGROND

Geen stage in Azië

De derdejaars student had in februari van dit jaar willen vertrekken naar Azië voor studie en stage. De student moest hiervoor aan een aantal criteria voldoen: Het met een voldoende afronden van studieloopbaanbegeleiding, stageopdrachten en alle onderdelen Aziatische taal. Verder mogen studenten met een achterstand van meer dan 28 studiepunten niet naar het buitenland. De tma-student voldeed niet aan de criteria en moest in Nederland blijven. De student is het hier niet mee eens omdat volgens hem andere studenten, die ook niet aan de criteria voldeden, wél toestemming kregen om naar Azië te gaan. Verder vindt de student dat hij zoveel punten in de studie behaald heeft dat er nog weinig te behalen valt zolang hij in Nederland blijft. Ook is de student van mening dat hij in december 2003 wel aan alle criteria voldeed en er was toen nog genoeg tijd om hem in te schrijven voor de stage. De examencommissie van de opleiding denkt hier anders over. Tweemaal per jaar kunnen studenten hun studieperiode in Azië aanvragen. Omdat de voorbereidingen lang duren, liggen de beoordelingsmomenten hiervoor halverwege het semester voorafgaand aan die studieperiode. Studenten zijn hiervan op de hoogte en er kan geen rekening gehouden worden met onderdelen die na het beoordelingsmoment behaald worden. Verder haalt de examencommissie aan dat er voor de student nog een voldoende studeerbaar programma in Nederland was. En daarom besloot men hem niet in februari 2004 naar Azië te laten gaan. Het college van beroep stelt vast dat de examencommissie in overeenstemming met de geldende regels heeft gehandeld en er zich geen enkele grond voordoet om het besluit te vernietigen. Inmiddels voldoet de student trouwens wel aan de criteria.

Linda van Asperen

'Een partij leuke jongens!'



collega's van Kaatje P

Hechte vriendinnen zijn het, Marieke Joosten en Janneke Klip. Ze studeerden samen, werkten in hetzelfde verpleeghuis en hadden samen één baantje. Ook staan ze samen achter de bar van Kaatje P, het café op de locatie Museumpark. Omdat ze het werk in Kaatje P zo leuk vinden, nemen ze genoeg met één salaris.

Marieke: 'Toen we in het eerste jaar zaten, zag ik een advertentie hangen voor een medewerker van Kaatje P. Ik ging solliciteren en Janneke ging voor de gezelligheid mee. We moesten een kwartiertje achter de bar staan. Janneke werd aangenomen en ik bleef op de reservelijst staan.'

Janneke: 'Ik had al drie maanden in Kaatje P gewerkt toen ze erachter kwamen dat ik nog maar zeventien was. En dan mag je dus nog geen bier tappen. Toen heeft Marieke het overgenomen en sindsdien werken we samen en we delen het geld.'
Marieke: 'Samen achter de bar is veel gezelliger, we werken meestal op donderdagmiddag, dan is het studentenavond. Op dit moment wordt de sociëteit van het Academieplein verbouwd, dus zitten de studenten van Augustijn en Thonis nu tijdelijk hier. Op het Museumpark zitten voornamelijk meiden en op het Academieplein meer jongens, dus het is wel gezellig als ze hier komen.'

Janneke: 'Onze vaste klanten zijn voornamelijk jongens. Naarmate de avond vordert, worden er liedjes gezongen en wordt er vaak gedanst. We

gaan binnenkort met onze baas overleggen of we thema-avonden kunnen gaan houden. Het zou leuk zijn als het hier wat drukker wordt.'

Marieke: 'Als je een feestje wilt geven, kun je Kaatje P afhuren. Laatst gaf onze baas hier een familiefeestje en hij had ons speciaal gevraagd om die avond te werken. Er kwam toch een partij leuke jongens binnen, zoon en neefjes en allemaal van rond de twintig, helemaal gaaf!'

Janneke: 'We horen hier natuurlijk de gekste verhalen van de studenten. Vooral als er een beetje veel gedronken wordt, vertellen mensen soms hun hele levensgeschiedenis. Soms lijken we wel sociaal werkers! We proberen dan wel redelijk serieus te blijven, want het is toch een beetje ons vakgebied.'

Pauline Tonkens

ingezonden

BESTE REDACTIE,

Ik constateer dat er in Profielen 23 veel aandacht is voor de verkiezingen van de cmr. Opmerkelijk genoeg komen de clustermedezeggenschapsraden (clmr) weinig aan bod. De verkiezingen lijken alleen de cmr te betreffen.

De lezer wordt wel geconfronteerd met de bevindingen van Jan van Heemst die er niet rouwig om zou zijn om 'alles op dat niveau overboord te gooien'. Er wordt volledig aan voorbijgegaan dat alle mooie nieuwe plannen van de Hogeschool Rotterdam (ROM, Social Work etc.) ook nog geïmplementeerd moeten worden op cluster- en/of opleidingsniveau. De bedenkers van deze plannen vinden we regelmatig terug in de cmr waardoor het verschijnsel medezeggenschap soms onttaart in zelfreflectie. Het bestaan van een clmr is daarom absolute noodzaak. Ik verzoek de redactie hierbij om ook eens in gesprek te gaan met een lid van een clmr.

Rob Arnoldus

(voorzitter clmr riso - reactie op persoonlijke titel)

HOEZO, EEN BOEK LENEN?

Gerrit Komrij liet in de NRC van 28 oktober een vlammend protest horen tegen de culturele armoede in de Nederlandse bibliotheken. Uitgeverij Ad Donker had juist meegedeeld dat van de onlangs verschenen brieven van Erasmus slechts twaalf exemplaren waren aangeschaft door de openbare bibliotheken. De genadeklap leverde de uitspraak van Hans van Velzen die meende dat dankzij het nationale netwerk eenvoudig een boek kan worden aangevraagd bij een andere bibliotheek in een andere stad. Een handige redenering om maar geen verantwoordelijkheid te hoeven dragen voor de verschraling van collecties en de verkleuterling in de openbare bibliotheken.

De bibliotheek van het Museumpark gaat alvast een stapje verder op dit ingeslagen pad. Onlangs wilde ik een gedichtenbundel lenen van de Franse schrijver Apollinaire. De bibliotheek aan de Wijnhaven bezit weliswaar enkele uitgaven van deze schrijver, maar niet de bundel die ik op het oog had. Ik vulde een formuliertje in en het boek zou worden aangevraagd.

Twee dagen later word ik opgebeld door de bibliotheek van het Museumpark. Waar ik dat boek voor nodig had. Of ik niet te veel met mijn hobby's bezig was en of ik dit wel werkelijk voor de les nodig had. Het vorige boek dat ik had opgevraagd leek hun ook al niet relevant. Overrompeld door zoveel bedilzieke bemoeizucht stamelde ik dat ik taaldocent ben en dat alles wat ik leen in de les behandeld wordt. De bibliothecaresse was tevreden met mijn antwoord, kennelijk had ik haar ervan overtuigd dat ik alleen in de baas zijn tijd gedichten lees en in mijn vrije tijd helemaal niet. Ze was blij dat ze me had gebeld, zei ze nog.

Hoe blij moest ik nu zijn? Wat als ik iets over SOA wil weten, zou ik dan weer gebeld worden met de vraag of ik dit wel voor de les nodig heb? Met welke studenten ik contact heb, ik niet te veel met mijn hobby's bezig ben en wat ik in mijn vrije tijd aan het doen ben? Het angstzweet breekt me uit.

Pauline Tonkens (docent)

Assessment Centre
 Museumpark 010-241 44 00

Bureau inschrijving & trajectbegeleiding

Bureau inschrijving 010-241 42 00:
 Museumpark kamer MH 02.212
 Openingstijden 08.00-16.30 u.
 Bureau hogeschoolbreed keuze-
 onderwijs 010-241 45 22:
 Museumpark kamer MH 02.212,
 E-mail mipsmaster@hro.nl
 Bureau Instroom 010-241 43 37:
 Museumpark kamer MH 02.212

Bureau Studievoorzichting

Openingstijden ma/ di/do 9.00-17.30 u,
 wo/vr 9.00-17.00 u.
 Museumpark, e-mail
 studievoorzichting@hro.nl

Copyshops Cendris

Kralingse Zoom 010-453 62 18
 Museumpark 010-241 42 01
 Academieplein 010-241 49 16

Decanen

ACADEMIEPLEIN
 Theo van der Burg (wo afwezig)
 010-241 48 44, kamer B 110
 Mieke Bos (wo afwezig)
 010-241 48 45, kamer B 102

MUSEUMPARK

Henk de Klerk (vr afwezig)
 010-241 42 56, kamer ML 1.84:
 mwd, cmv, RIVIO, pabo
 Frank Ooms (ma- en di-middag afwezig)
 010-241 42 51, kamer ML 1.88:
 p&s, ergo, fysio, logo
 Marie-Enne Brassier (wo en vr afwezig)
 010-241 42 52, kamer ML 1.86:
 verpleegkunde, opgm

KRALINGSE ZOOM

Puck van der Land (ma afwezig)
 010-453 62 83, K.01.230 (route 43)
 finma en management.
 Spreekuur wo-middag/do- en vr-
 ochtend.
 Jannie Verdonk (wo afwezig)
 010-453 62 48, K.01.305 (route 43)
 ibms, atm, ibl.
 Spreekuur ma-/do-middag, vr-ochtend.
 Jan van Westrenen 010-453 62 84,
 K.01.307 (route 43) cluster commercieel

Spreekuur ma-ochtend, wo- en
 do-middag. Afspraak maken via
 010-453 62 00

WIJNHAVEN/BLAAK

Johan Wilbrink 010-241 46 96,
 kamer 2,125, lero
 Karin Hillen 010-241 47 85, kamer 2,123,
 wdk
 Wijnhaven 61, 2e verdieping
 Spreekuur ma t/m do 13.00-14.00 u.

PABO DORDRECHT

Puck van der Land 010-453 62 83
 Spreekuur een keer per 2 weken op
 locatie.

Digitale decaan

<http://intern.hro.nl/diensten/decanen/digitaal/index.htm>

StudieDocumentatiehoek

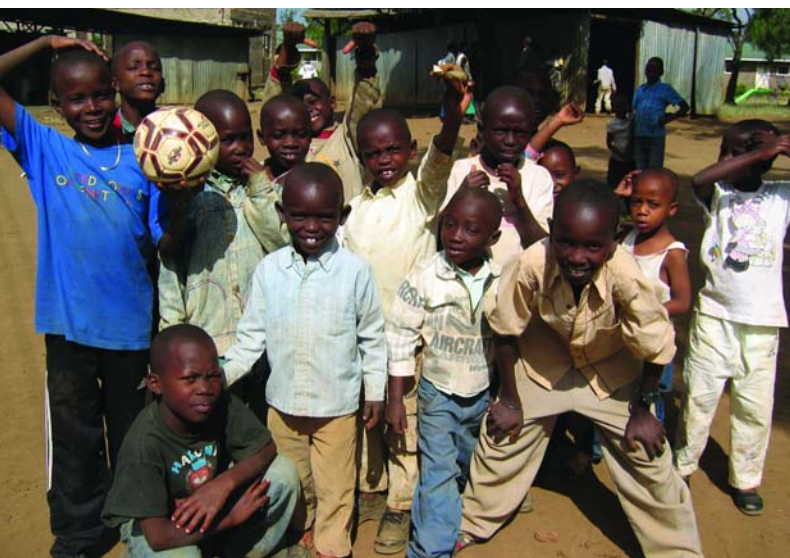
Mediatheek, locatie Wijnhaven 61

Helpdesks

COMPUTERS
 Openingstijden ma t/m do: 8.30 tot
 16.30 u, vr: tot 16.00 u. In school-
 vakanties gesloten.
 Academieplein kamer I 302,
 telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op
 010-241 48 23,
 e-mail: Helpdesk.FADI-
 ICT.Academieplein@hro.nl
Museumpark, kamer MH 01.121,
 telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op
 010-241 44 11,
 e-mail: Helpdesk.FADI-
 ICT.Museumpark@hro.nl
Wijnhaven/Blaak, kamer 03,
 telefonisch bereikbaar 8.30-17.00 u. op
 010-241 47 07,
 e-mail: Helpdesk.FADI-
 ICT.Wijnhaven@hro.nl
Kralingse Zoom, kamer K.01.425
 (route 43):
 telefonisch bereikbaar ma t/m do
 8.00-22.00 u, vr 8.00-16.30 u. op
 010-453 62 57,
 e-mail:
 Helpdesk-ICT-KralingseZoom@hro.nl

HR zamelt geld in voor vrijwilligers
 ‘Hier doen we het voor’

Je baan opzeggen om vrijwilligerswerk te gaan doen in Afrika. Veel mensen dromen ervan, maar durven uiteindelijk de knoop niet door te hakken. Oud-p&a-studenten Maureen Kromowirjo en Marnix Huis in 't Veld wagen de sprong wel. In januari vertrekken zij voor tweeënhalve jaar naar Kenia om in het Spirit of Faith Children's Centre aan de slag te gaan.



Het idee om ooit naar het buitenland te vertrekken voor vrijwilligerswerk speelde bij beiden al langer, ook voordat ze een relatie met elkaar kregen. ‘Het lijkt een grote stap, maar voor ons is dat het eigenlijk niet. We zijn al zo lang bezig met de voorbereiding, dat we langzaam naar het idee zijn toegegroeid’, aldus Maureen. Via het intikken van de simpele zoekopdracht ‘weeshuis Afrika’ bij Google, kwamen ze op de site van Ria Fennema terecht. Zij runt sinds 2000 het Spirit of Faith Children's Centre in Kenia en kon de twee vrijwilligers goed gebruiken. Maureen en Marnix zullen zich in Kenia gaan bezighouden met het opstarten van projecten die het weeshuis uiteindelijk financieel onafhankelijk moeten maken. Zo wordt er onder meer een middelbare school opgezet voor kinderen uit de omgeving. Het schoolgeld is bestemd voor het weeshuis.

In Nederland zijn vrienden en bekenden de afgelopen maanden druk bezig geweest met het inzamelen van geld. Om dit in goede banen te kun-

nen leiden is de stichting Tumaini opgericht. Tamara Dragt, bevriend met de twee vrijwilligers en werkzaam als beleidsmedewerker somi op de HR, zit in het bestuur van de stichting. Dragt: ‘We houden ons voornamelijk bezig met het werven van fondsen en het aanvragen van subsidies. Tot nu toe komt er vooral geld binnen uit de directe omgeving, maar dit breidt steeds verder uit. Het plan van Maureen en Marnix spreekt veel mensen aan.’ Zoals bijvoorbeeld collega Raily Goedgedrag. Bij de oriënterende propedeuse gedrag en maatschappij moest nog een project ingevuld worden en Goedgedrag besloot stichting Tumaini hierin te betrekken. Dragt: ‘Het is de bedoeling dat de studenten per groep duizend euro inzamelen. Verder gaan ze een actieplan opstellen voor werving van donateurs.’ Hoe het verder ook gaat lopen met alle inzamelingen, Maureen en Marnix hebben er in ieder geval zin in. Marnix: ‘In juni zijn we al wezen kijken bij het weeshuis. Toen we aankwamen, stormden gelijk al die kinderen op ons af. Het was net een scène uit een film, alleen het muziekje eronder ontbrak nog. Toen wisten we zeker, “hier doen we het voor”.’

Linda van Asperen

Wil je op de hoogte blijven van het werk van Maureen en Marnix of een donatie doen? Kijk dan op www.tumaini.nl

DYSLEXIE

Contactpersoon Nel Hofmeester
Academieplein B 1.08.
Afspraken voor di of do: 010-241 49 82 / 46 81
e-mail: P.M.Hofmeester@HRO.NL.

LOGOPEDIE

Wijnhaven 61
Cluster lerarenopleiding VO/BVE
010-241 46 80, Mieke Bosch en Jeanine
Hoogerland.

NEDERLANDS ALS TWEDE TAAL

Taalsprekers
Museumpark
kamer MH 1.309, 010-241 43 82
Spreekuren ma 11.00-12.00 u Brenda van
Ginkel, e-mail B.M.van.Ginkel@hro.nl en do
van 11.00-12.00 u Hilde Valentin e-mail
H.M.Valentin@hro.nl

INFORMATIE BEHEER GROEP (IBG)

Wilhelminakade 131A Rotterdam ma t/m vr
9.00-17.00 u. IB-groep Infolijn 050-599 77 55
(9.00-20.00 u.), www.ib-groep.nl/.

INTERNATIONAL OFFICE

Kralingse Zoom 91, K.Z.2.002 (route 101),
010-453 62 95/453 60 05 fax: 010-453 60 07,
e-mail: international-office@hro.nl,
www.misc.hro.nl/intoff/index.htm

Meldpunten

facilitaire dienst
Academieplein 010-241 48 08/48 06
Kralingse Zoom 010-453 62 61 (K.Z.2.003,
route 102).
Museumpark 010-241 42 15/42 19
Wijnhaven/Blaak 010-241 47 47/47 40

Readershop

Academieplein (2e etage)
Openingstijden regulier ma/do 8.30-18.30
u, di 8.30-20.00 u, wo 8.30-18.00 u,
vr 8.30-16.00 u. Gedurende de eerste twee
weken van elke onderwijsperiode geopend:
ma/di/do 8.00-20.15 u,
wo 8.30-18.00 u en vr 8.30-16.00 u.

Museumpark

Openingstijden regulier: ma/do 10.00-
12.30/13.00-15.00/17.00-18.30 u, di/wo/vr
10.00-12.30/13.00-15.00 u. In 1e kwartaal
eerste 2 lesweken hele dag geopend. In 2e,
3e, 4e kwartaal de eerste lesweek hele dag
geopend.

Wijnhaven (begane grond)

Openingstijden Ma 9.00-16.00 u;
di/do 9.00-16.00 en 17.00-19.00 u;
vr. 10.00-15.00 u. Woensdag gesloten.
Gedurende de eerste twee weken van elke
onderwijsperiode dagelijks open van 9.00-
20.00 u.

Mediatheken

Info op
www.hro.nl/mediatheek/www.mediatheek.hro.nl. Catalogus hogeschoolmediatheken
op <http://Vubissmart.hro.nl>
Academieplein 010-241 48 20
Openingstijden ma/di/do 8.30-21.00 u; wo
8.30-17.00 u; vr 8.30-18.30 u.
Kralingse Zoom 010-453 62 78
Gebouw II, K.N1.104 (route 77)
Openingstijden ma/di/do 9.30-16.30 u; wo
9.30-21.00 u; vr 9.30-14.30 u.
Museumpark 010-241 4393
Openingstijden ma t/m do 8.30-21.00 u. en
vr 8.30-16.30 u.
Wijnhaven 010-241 47 02 (balie),
010-241 46 54 (werkkamer)
Openingstijden ma/di/do/9.00-21.00 u;
wo/vr 9.00-17.00 u.
Kunstelder Willem de Kooning Academie
010-241 47 73
Openingstijden ma/di/do 9.00-21.00 u;
wo/vr 9.00-17.00 u.
Pabo Dordrecht Onderwijswerkplaats
Openingstijden ma t/m do 8.45-16.30 u; di
18.00-21.00 u; do 18.00-22.00 u;
vr 8.45-14.30 u.

Info (opleidingen)

Lezing Chemische Kring Rotterdam

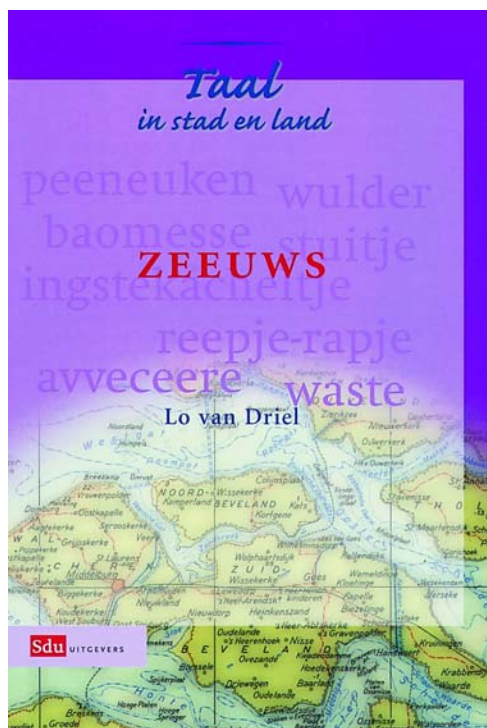
Op maandag 10 januari 2005 spreken dr. P. Birker en ing. G. Huijben van Unilever Research Vlaardingen over 'Wassen: rituelen, tradities en chemie/een witte was: natuurlijk bleken!' Locatie Academieplein, aanvang 20.00 u. Info bij cluster hlo/ct of via www.kncv.nl via de link Secties & Kringen. Aanmelden bij C. Wijnberger via wijnberger@zeelandnet.nl of tel: 0118-47 46 66.

Landelijke Expatdag

Stichting De Vliegende Hollanders organiseert op 29 januari 2005 van 12.00 tot 18.00 uur in het gebouw van de Wereld-omroep aan de Witte Kruislaan 55 te Hilversum een bijeenkomst voor, door en met Nederlandse jongeren die in het buitenland hebben gewoond (expatkids, afgestudeerden, stagiaires, avonturiers, maar ook ouders en begeleiders) om te praten over hun ervaringen en workshops te volgen. Toegang is gratis. Voor info en aanmelding www.vliegendehollanders.nl.

TAALKUNDIGE Schrijvers in de Hogeschool schrijft over Zeeuws dialect

Lo van Driel is taalkundige en schreef een boek over het Zeeuws, de taal van wudder en zudder, kik en gie. Hij is naast schrijver ook docent bij de lerarenopleiding op de Hogeschool Rotterdam.



Van de schrijvers in de HR is Lo van Driel één van de meest productieve. Vorig jaar rondde hij de biografie van woordenboekmaker Van Dale af (zie *Profielen* 15), stelde vervolgens een brievenboek van hem samen, schreef een essay over de positie van het Zeeuws en nu onlangs verscheen er het boekje 'Zeeuws'.

Volgens Van Driel bestaan er geen aparte talen in Nederland. 'Het Zeeuws is een variant van het Vlaams, hoe zuidelijker je komt hoe dichter je tegen het Vlaams aanzit. Hoe noordelijker je komt, hoe meer het Zeeuws op het Hollands lijkt. Dat het dialect aan het verdwijnen is, heeft te maken met het feit dat er veel mensen vanuit Zuid-Holland in Zeeland zijn komen wonen en omgekeerd.' Er is erkenning van het Limburgs en het Nederlands als aparte talen, maar volgens Van Driel zijn dat enkel politieke erkenningen. 'De grenzen van een taalgebied zijn soms wel erg scherp, zoals bij het Brabants en het Zeeuws. Maar dat zijn geografische of historische grenzen, het heeft weinig met taalkundig onderscheid te maken.'

Wat zijn nu kenmerken van het Zeeuwse dialect? 'Een Zeeuw zegt nooit hoek, maar 'oek' en wanneer je dat combineert met een lidwoord dan krijg je 'denoek'. Henk wordt 'Enk' en dat is zowel voor het Vlaams als het Zeeuws een kenmerk, het komt voor tot aan de Franse grens. Een ander voorbeeld is dat er in het Zeeuws geen tweeklanken bestaan zoals de -ij en de -ui.

Het woordje dijk wordt 'diek' en een ui wordt 'juun'. Er zijn bijna geen Zeeuwse woorden die niet ook in het West-Vlaams voorkomen. Overigens heb je in een dialect niet alleen maar met leuke woordjes te maken, maar ook met zinsopbouw en klankonderscheid.'

Tussen de eilanden zijn er ook onderlinge verschillen. Zo worden wij en zij in het Oost-Zeeuws-Vlaams 'wudder' en 'zudder' en maken ze op West-Vlaanderen van de woorden ik en gij 'kik' en 'gie'.

Van Driel vindt het belangrijk om de dialecten vanuit een taalkundige bril te bekijken en niet vanuit een folkloristische: 'Er ontstaat al snel zoiets van ons kent ons en het leidt tot regionalisme of nationalisme zoals je dat bij het Fries ziet. Dat vind ik niet gewenst. Toen ik Nederlands ging studeren was het *not done* om dialect te spreken. Dit is gelukkig veranderd, iedereen mag nu laten horen waar hij of zij vandaan komt.' Dat hij een boekje over het Zeeuws schreef, had behalve zijn interesse voor dialecten ook nog een andere beweegreden: 'Taalkundigen schrijven vaak te technisch over dialecten, dat is voor de gemiddelde mens niet te volgen. Ik wilde een tussenvorm: toegankelijk en toch verantwoord.'

Pauline Tonkens

Terugkijken op eerste jaar technische informatica

Vorig collegejaar startte de HR met vier nieuwe bacheloropleidingen. Profielen maakt een rondje langs die opleidingen om met docenten en studenten het eerste jaar te evalueren. Wat waren de verwachtingen en wat is ervan terechtgekomen? Deze maand: technische informatica

'Gezellig', zo omschrijft onderwijsmanager Adrie van der Padt het eerste jaar van de nieuwe opleiding. 'We zijn begonnen met een goed curriculum, waarvan alles naar behoren is uitgevoerd.' Toch worden er met ingang van dit jaar wat veranderingen doorgevoerd in het eerste jaar. Van der Padt: 'Ook onze opleiding gaat over op het ROM-model. Dit betekent dat er meer aandacht komt voor studieloopbaancoaching en beroepsoriëntatie. Er zullen meer bedrijven bezocht worden door de studenten, zodat ze een betere indruk krijgen van wat er precies gebeurt in het werk-

veld. Verder worden de projecten uitgebreid, er bleek te weinig tijd te zijn uitgetrokken voor een goede afronding van de opdrachten.'

Tweedejaars student Burak Aslan heeft gemengde gevoelens over het eerste jaar technische informatica. 'Het was af en toe duidelijk te merken dat het om een nieuwe opleiding ging. Bij een bepaald vak stond er zelfs een docent voor de klas die moest toegeven dat hij zelf ook niet helemaal thuis was in de lesstof.' Burak is nu studentmentor voor de eerstejaars en merkt dat de begeleiding vanuit de opleiding beter is. Het niveau van de eerste lichting studenten is Van der Padt meegevallen. 'We zijn het eerste jaar begonnen met 36 studenten, van wie er nu nog 25 over zijn.' Het waren vooral de studenten van het mbo die af en toe moeite hadden met het onderwijsprogramma. 'Technische informatica doet

vooral een beroep op wiskundige vaardigheden. Ik merk dat dit bij havisten beter ontwikkeld is.' Dit jaar zijn er vijftig aanmeldingen voor het eerste jaar. Van der Padt: 'Ik verwacht dat de opleiding in de toekomst steeds verder uitbreidt. Andere hogescholen die dit jaar met de opleiding gestart zijn, hebben ongeveer dezelfde inschrijfcijfers. Wiskunde B is verplicht in het afstudeerpakket om aan deze opleiding te mogen beginnen, dus het is een kleine vijver waar je met z'n allen in vist.'

Linda van Asperen

ROTTERDAM FILM COURSE IN HET TEKEN VAN GELUID

In aanloop naar het Internationaal Film Festival Rotterdam werd er dit jaar opnieuw een Rotterdam Film Course georganiseerd. Deze keer was het thema: 'The Sound of Movies', oftewel het belang van geluid in films.

Studenten van de Willem de Kooning Academie konden, al dan niet voor studiepunten, aan de course deelnemen. Maar ook andere belangstellenden waren welkom in Lanteren/Venster. De gehele dag werden er verschillende films vertoond met één overeenkomst: De belangrijkste rol is weggelegd voor de ge-

luidsband. Geluid in film heeft verschillende functies: zo kan het de verhaallijn versterken of je juist volledig desoriënteren. De korte film *Heart of the world* van de Canadese regisseur Guy Maddin is zo'n film. De stortvloed aan korte zwart-wit fragmenten en de bombastische, opzweepende muziek geven je een onrustig gevoel. Een andere korte film die op de emoties inspeelt is afkomstig van de Mexicaanse filmmaker Alejandro González Iñárritu. Voor de film *11'09'01* gaf hij zijn visie op de WTC aanslagen. Precies elf minuten lang is er een zwart scherm te zien, afgewisseld door steeds langer wordende flitsen van mensen die uit de torens springen. Op de geluidsband, die de gehele film meeloopt, hoor je de vliegtuigen die crashen, noodkreten van ooggetuigen, telefoonge-

sprekken vanuit de vliegtuigen en de torens, islamitische gebedspreken en toespraken van president Bush. Een dramatisch geheel dat de zaal muistil maakt. Grafisch deeltijdstudent Maarten is echter niet zo onder de indruk van de film. 'Ik vond het tegenvallen. Het moet indrukwekkend zijn, maar het wist mij niet zo te raken. Die aanslagen zijn al zo vaak herkauwd.' Medestudent Mireille is het met Maarten eens. 'Er zijn in de tussentijd wel meer schokkende dingen gebeurd, al vond ik de samenstelling van het geluid bij de film wel aangrijpend.' Over de rest van de films zijn de grafische deeltijdstudenten wel te spreken. Mireille: 'De samenstelling van het programma is erg divers. Je ziet films waar je normaal gesproken niet zo snel mee in aanraking komt.'

Het Internationaal Film Festival Rotterdam vindt plaats van 26 januari tot 6 februari. Voor meer info: www.filmfestivalrotterdam.com

Linda van Asperen



Meer erkenning, gehoor en begrip voor chronisch zieken

Mensen met een chronische ziekte geven op verschillende manieren zin aan hun bestaan. Bij de zorgverlening moet er daarom ook ruimte zijn voor erkenning, gehoor en begrip. Deze conclusie trekt psychologe Ingrid Baart naar aanleiding van haar onderzoek onder tien vrouwen met een chronische aandoening.

In het kader van de week van de chronisch zieken organiseerde de kenniskring Transitie in Zorg een refereerlunch met als thema 'ziekte, zingeving en zorg'. Naast Baart gaf ook Aart Pool zijn visie op dit onderwerp. Pool is auteur van verschillende boeken die handelen over leven met een chronische ziekte en autoriteit op het gebied van psychologie in de zorg. Hij is een groot voorstander

van zoeken naar subjectiviteit en persoonlijke aandacht in de zorg en ondersteunt het verhaal van Baart. Hij geeft wel aan dat hun visie haaks staat op wat momenteel gangbaar is in de hedendaagse verpleegkunde. 'Reflecteren, een dialoog tussen patiënt en verzorger, is iets dat in de zorg te weinig voorkomt. Er moet meer interesse komen in het verhaal van de patiënt.'

Aan de hand van interviews met tien vrouwen met verschillende chronische aandoeningen kwam Baart tot de volgende conclusies. 'Vrouwen met een chronische ziekte zijn te verdelen in drie categorieën. De eerste groep vrouwen probeert zoveel mogelijk te benadrukken dat zij een 'gewoon' leven leiden. Eén van hen zag het plaatsen van een tillift in haar huis als een grote inbreuk in haar leven. Zelfstandigheid speelt hier

een grote rol. Ten aanzien van de zorgverleners houden zij het liefst zelf de touwtjes in handen. De tweede groep stelt het 'ongewone' leven centraal. In de verhalen van deze vrouwen keert het lijden en de uitzichtloosheid steeds terug en zij verwachten een luisterend oor van familie en hulpverleners. Opvallend is dat het hier juist om patiënten gaat die eigenlijk geen 24 uur hulp nodig hebben. De derde groep is vooral op zoek naar erkenning, verklaringen en een eigen identiteit. In de huidige discussie over marktwerking in de zorg wordt uitgegaan van de patiënt als consument: Een patiënt is zelfstandig en maakt eigen keuzes. Baart wil met haar onderzoek aantonen dat niet alle chronisch zieken aan deze verwachtingen vanuit de zorg kunnen voldoen en professionele sturing nodig hebben. Linda van Asperen

Hoger onderwijs moet gaan strijden om de gunst van de student

Staatssecretaris Rutte heeft zijn lang verwachte voorstel voor een meer vraaggestuurd nieuw bekostigingssysteem naar de Tweede Kamer gestuurd. Wordt het aanvaard, dan hebben de studenten vanaf 2007 een budgettaire sleutelpositie. Die kunnen hun 'leerrechten' namelijk verzilveren bij een andere opleiding of instelling die beter op hun wensen inspeelt. Collegevoorzitter Jasper Tuytel was voorzitter van de hbo-werkgroep die deze plannen mede heeft ontwikkeld. Profielen sprak met hem.

Waarom een nieuw bekostigingsstelsel voor het hoger onderwijs?

'Het huidige systeem dateert van 1987 en is niet geschikt voor het onderwijs van vandaag (flexibilisering, internationalisering) en voor tweedekans-studenten. De oude regelgeving ging steeds meer leiden tot eigen interpretaties van de instellingen. Een deel van het hbo-fraudeverhaal is hierop terug te voeren.'

Hoe ziet het nieuwe systeem er in grote lijnen uit?

'Om te beginnen hebben we een keus gemaakt voor één hoger onderwijs bekostigingssysteem. Op dit moment kennen universiteiten en hogescholen hun eigen systeem. Een tweede belangrijke keus is die voor leerrechten (een persoonsgebonden recht op door de overheid gefinancierd onderwijs, red.). Studentenaantallen stijgen, maar het onderwijsbudget blijft neutraal. Met andere woorden: De instellingen krijgen per student steeds minder geld. Er moeten daarom keuzes worden gemaakt: Wat bekostigt de overheid wel, wat niet? Het antwoord daarop is dat elke student recht heeft op één bachelor (cursusduur van vier jaar plus een jaar) en één masteropleiding (cursusduur van

anderhalf jaar plus een half jaar). Wie dan nog geen diploma heeft, betaalt collegegeld dat door de instelling is vastgesteld. Dat komt neer op maximaal 6500 euro. Overigens zal dit bedrag naar verwachting in de praktijk lager uitvallen. Dat bedrag kan hij of zij overigens wel bij de IB-Groep lenen.

Er komt door het systeem veel minder nadruk te liggen op diplomabonussen en meer op de inspanning die de instelling levert. Ruttés nieuwe stelsel wordt voor vijftig tot zestig procent opgebouwd uit de leerrechten (inschrijving). Een instelling waar een student zijn eerste diploma haalt, krijgt een bonus van vijftientwintig procent bovenop de daar gebruikte leerrechten. In het systeem is ook ruimte ingebouwd voor instellingsspecifieke bekostiging (van ongeveer vijftientwintig procent), ter vereffening van de eventuele gevolgen van de invoering van het nieuwe systeem. Dit kan gaan betekenen dat er een groot-

stedelijke bekostiging komt. Instellingen in de grote steden kunnen wellicht een extra toeslag verwachten.'

Wat betekent het nieuwe systeem voor studenten?

'Meer keuzevrijheid, meer maatwerk. Het wordt bovendien gemakkelijker om je studie een jaar te onderbreken voor een buitenlandstage, of om te reizen of te werken. Tegelijk moet het nieuwe studiefinancieringsstelsel ertoe gaan leiden dat studenten makkelijker zullen lenen.' Het voorstel om collegegeld voor te schieten geldt voor alle studenten, ongeacht het salaris van hun ouders. Dat is één van de voorgestelde aanpassingen van de studiefinanciering. De ingrepen in de studiefinanciering zijn overigens minder verstrekkend dan die in de bekostiging. Wel wordt de aflossing van de studieschuld flexibeler doordat uitgestudeerden deze naar eigen goeddunken vijf jaar kunnen onderbreken. Bovendien wordt het aflossingsbedrag sterker gerelateerd aan de hoogte van het inkomen, waarmee Rutte de leenaversie wil verkleinen. De afbetalingstermijn van vijftien jaar blijft gehandhaafd. Restschulden worden ook in de plannen van Rutte kwijtgescholden.

Dorine van Namen/Thijs den Otter (HOP)

Op pagina 26 een interview met staatssecretaris Rutte over het nieuwe bekostigings- en studiefinancieringsstelsel

Profielendebat over extremisme, integratie en vrijheid van meningsuiting

'BLIJF IN GODSNAAM EEN BEETJERESP

De moord op Theo van Gogh heeft in Nederland heel wat losgemaakt. Ook bij studenten en medewerkers van de HR. Om die reden organiseerde de redactie van *Profielen* een debat over onderwerpen als extremisme, integratie en de vrijheid van meningsuiting. De kleine zaal op de elfde etage op het Museumpark werd bevolkt door zo'n veertig medewerkers en studenten.

Hoe kan het dat Mohammed B., die op een hogeschool zat, ontspoorde? Leidt een goede opleiding dan niet tot integratie? Het debat resulteerde niet in eensluidende antwoorden op deze vragen. Hoger onderwijs bevordert kennis en zorgt ervoor dat mensen met elkaar praten en elkaar ontmoeten. Maar het kan ook tot extremisme leiden, vermoedt bijvoorbeeld Anneloes van Staa. 'Het kan een voedingsbodem zijn, want je wordt je bewust van de verschillen en tegenstellingen in de samenleving. Het is een illusie om te denken dat je dat met een goeie opleiding tegenhoudt.' Het ontstaan van extremisme heeft in de ogen van de lector van de kenniskring Transitie in Zorg vooral te maken met een vorm van sociale uitsluiting. 'In Rotterdam zijn er duizenden allochtonen zonder werk. Ik denk dat werk een goede voorwaarde kan zijn voor integratie. We moeten dus zorgen dat ook zij aan het arbeidsproces deelnemen.' Hoe dat moet gebeuren is een volgende vraag die door studente Havva heel stellig wordt beantwoord: 'Marokkaanse en Turkse jongeren moeten ook zelf hun eigen verantwoordelijkheid nemen. Ik ben het een beetje zat dat we alles voor hen moeten regelen.'

Een aantal debatdeelnemers denkt trouwens dat vooral persoonlijke kenmerken er bij Mohammed B. toe hebben geleid dat hij zijn heil in het extremisme zocht. Lars: 'Maar het is te naïef om te denken dat het één gek is geweest. Zo iemand heeft geen referentiekader, gaat zoeken en vindt dan aansluiting bij mensen van wie hij brood, drank en geestelijk voedsel krijgt. Daarnaast moeten we niet stigmatiseren door extremisme alleen op de islam te betrekken. Het heeft helemaal geen ruk met de islam te maken. Er is in Nederland ook rechts-extremisme, iets waar ik ook hele-

maal niks van wil weten.' Evelien: 'Maar dat is al jaren getemd, die houden hun mond wel een beetje.' Na verontwaardigde geluiden uit de zaal gaat de studente verder: 'Mensen die daarin meegaan, hebben wél de Nederlandse normen en waarden. Wie? Nou veel Nederlanders die met Fortuyn meegingen. En die discrimineerden toch een beetje.'

Turkse humor

Met de integratie schiet het sowieso niet echt op, ervaart Evelien op haar werk bij een Turks reisbureau. 'Je merkt dat 'ze' allemaal bij een Turks reisbureau gaan werken, kluitjes vormen en je ziet dat die cultuur overheersend blijft. Ze praten de hele tijd Turks met elkaar en dat vind ik echt strontvervelend.' De Turkse Havva werkt bij een Nederlands bedrijf maar weet uit ervaring dat ze zich meer op haar gemak voelt bij een Turks bedrijf. 'Veel van mijn vrienden zijn Turks. Ik voel me in een Turkse omgeving gewoon meer op m'n gemak. Dat heeft met overeenkomsten te maken. Je hoeft niet steeds alles uit te leggen. Toen ik voor de pabo stage liep op een strenge kakschool in Kralingen kon ik ook niet met collega's meepraten. Ik heb wel een Nederlandse vriendin en die gaat naar disco's en feesten. Dat doe ik gewoon niet, vanuit m'n geloof. We delen veel met elkaar, maar niet alles. Met m'n Turkse vriendin deel ik echt alles. Ook Turkse humor. We kunnen

echt hard lachen als we een Turk nadoen die slecht Nederlands spreekt. Die humor deel ik niet met m'n Nederlandse vriendin.' Ook Youssef ervaart een soort spanningsveld. 'Als ik niet meega naar het café, ben ik in de ogen van sommigen teveel Marokkaans', aldus de student die geen alcohol drinkt en meedoet aan de ramadan. 'Zulke dingen moet je gewoon respecteren.' Siwan daarover: 'Ik denk dat ook Nederlanders moeten weten hoe ze met andere culturen moeten omgaan. Als dat het geval is, is er pas integratie. Dan is het pas gelukt.' Havva: 'Je hebt een groep Nederlanders en buitenlanders die veel over de multiculturele samenleving praten maar die er nog nooit mee te maken hebben gehad. Ze kennen elkaar gewoon niet.'

Op de HR ontmoeten studenten met verschillende achtergronden elkaar juist wel. Volgens Havva heeft dat ervoor gezorgd dat ze van verdeeldheid op school, na de moord op Van Gogh, niks merkte. 'Omdat we op school communiceren, met elkaar praten. Maar buiten word ik, vind ik, sinds de moord toch wel raar aangekeken. En van nichten van mij hoorde ik dat er veel meer middelvingers in hun richting worden opgestoken.' Ook Youssef hoorde van een voorval: 'Toen het pas was gebeurd vertelde een Marokkaanse meisje mij dat ze achter de pc zat en dat achter haar werd gezegd: "Het zijn die Marokkanen weer". Dat is toch niet normaal, dacht ik.' Bij de kenniskring Opgroeien in de Stad werd er naar aanleiding van de gebeurtenissen uitvoerig gediscussieerd en daarbij waren de meningen flink verdeeld. Lars: 'Dat was een goede casus voor ons. Je merkte dat de discussie met emotie gepaard gaat. Als collega's kunnen wij

dat aan, maar dat kan je niet van iedereen in de samenleving verwachten.'

voorbeeldfunctie

De emoties zijn het gevolg van stellige meningen. 'Mag iedereen alles zeggen en opschrijven?', luidde één van de vragen op het debat. Nee, meent Evelien. 'Je moet een onderscheid maken. Columnisten en cabaretiërs zijn er juist voor om mensen belachelijk te maken, maar politici en docenten hebben een voorbeeldfunctie. Die moeten uitkijken wat ze zeggen.' Niet iedereen vindt dat bepaalde beroepsgroepen zich aan dat voorbeeldgedrag mogen onttrekken. Want, vraagt Youssef zich af, 'Wat heeft het voor nut om mensen uit te schelden? Ik krijg steeds vragen van: Kloppen die en die dingen die ze over de islam schrijven? Mensen

nemen makkelijk dingen uit columns aan en confronteren mij er vervolgens mee.' Ook Havva is niet blij met alle uitlatingen. 'Als ze over mijn profeet zeggen dat hij pedofiel is, kwetst ons dat heel erg. Ik zou het ook niet accepteren als het 't christendom aangaat. Blijf in godsnaam een beetje respectvol!' Havva denkt dat juist door deze kwetsende meningsuitingen haar kleine broertjes en neefjes niet meer van Nederland houden. Anneloes van Staa is eveneens van mening dat niet alles kan. 'Ik vind niet dat iedereen maar ongefundeerd alles mag zeggen. De grens daarbij is voor mij toch een stukje fatsoen. En de discussie over die grens moet dus steeds gevoerd worden', aldus Van Staa die docent Marcel Mooijman niet aan haar zijde vindt. Mooijman: 'Er is nu een sfeer van goed fatsoen ontstaan, van respect en politieke correctheid. Daar ben ik op zich niet op

tegen, maar zo wordt alles wel heel kleinburgerlijk. Zo creëren we een situatie waarin we alles precies moeten afwegen. En ontstaat er een grote, grijze middenmassa. Dat lijkt me toch een heel saaie samenleving om in te leven.' Van Staa daarop: 'Dat is nou juist beschaving!'

Mensen testen gewoon uit tot hoever ze kunnen gaan, is de analyse van filosoof Frank Post. 'Ik denk dat we in onze cultuur zo erg in verwarring zijn dat we niet anders kunnen. We gaan uittesten waar we staan. Ook Theo van Gogh probeerde de grenzen te verkennen.' Post vindt dat ook het onderwijs de al langer bestaande verwarring en verdeeldheid zou moeten oppakken. In dat kader is hij van mening dat de marktwerking in het onderwijs te ver is doorgeslagen. 'Er wordt nu te weinig tijd genomen om de gedachtewisselingen te laten rijpen omdat studenten per se binnen een bepaalde termijn hun opleiding af moeten hebben. Er is te weinig reflectie en ruimte om na te denken over de wereld.'

Jos van Nierop

ECTVOL!



illustratie: Kwannie Tang

Scholieren van basisschool 't Landje maakten twee wandschilderingen voor de pabo. Per groepje van twee brachten de scholieren in beeld hoe zij hun schoolvakken zien: rekenen, taal, aardrijkskunde, geschiedenis, natuuronderwijs, gym, techniek en muziek/drama. Het initiatief voor de wandschilderingen kwam van Lejo van Herk, docent handvaardigheid en techniek. 'De kinderen vonden het heel leuk en spannend om te doen. Het is niet de bedoeling dat de kunstwerken tien jaar blijven hangen. Volgend jaar nodigen we weer een andere basisschool uit om weer wat nieuws te maken.' Vier tweedejaars pabostudenten begeleidden de leerlingen. Zij kregen daarvoor een studiepunten.

De wandschilderingen zijn te bewonderen tegenover het bedrijfsbureau van de pabo. Ze worden officieel onthuld tijdens de opening van de nieuwe huisvesting van de pabo aan het Museumpark in februari volgend jaar.



Foto: Ronald van den Heerik

Prijzen Albron NIET OMHOOG

De prijzen in HR's Albron-restaurants verlagen kunnen zich niet veroorloven, maar dit studiejaar gaan ze in elk geval niet omhoog. Albron heeft dat besloten na het klanttevredenheidsonderzoek dat de cateraar liet volgen op de boycotactie van een groepje studenten, een half jaar geleden.

'Het was geen verrassing, want we spreken de klanten dagelijks', vertelt Albrons operationeel manager Sonja Boers-van Staalduinen over de uitkomsten van het klanttevredenheidsonderzoek. 'Ze zijn tevreden over de kwaliteit, de service en over de verkrijgbaarheid van de artikelen, maar zien graag dat de prijzen omlaag gaan.' Ondanks dit duidelijke signaal houdt Albron vast aan het huidige prijsniveau. Boers: 'Want onze loon- en inkoopkosten stijgen wel. De student zal het niet zo ervaren, maar voor ons is het besluit om de prijzen gelijk te houden een enorme toegift. Eigenlijk zouden we de prijzen moeten verhogen. Nu hebben we gewoon een heel lage marge.' Bij het prijsniveau houdt Albron, voor

zover mogelijk, rekening met directe concurrenten zoals de Boterham Express van Bram Ladage (op de metrostations Kralingse Zoom en Dijkzigt). 'Dat is een directe concurrent. Met de prijzen van de broodjes zitten wij met opzet lager dan zij', aldus Albrons manager. 'Alleen kunnen we moeilijk opboksen tegen de friettent bij metrostation Dijkzigt. De prijs van hun frietjes is al niet hoog en dan is het ook nog ambachtelijk gemaakt in plaats van onze machinaal gesneden friet.' Ook kan Albron moeilijk op tegen de restaurants op de Erasmus Universiteit. Boers: 'Dat is een heel grote concurrent vooral omdat dat restaurant flink wordt gesubsidieerd.' Voor een dergelijke steun kiest de HR niet.

Om toch enigszins tegemoet te komen aan de onderzoeksuitkomsten voert Albron per januari een koffiestrippenkaart in. In de restaurants kun je hiermee vijf bakjes koffie kopen voor de prijs van vier. Ook breidt de cateraar het aantal studentenlunches uit. Deze lunches (voor 1,50, 1,75 en 2,- euro) heten tegenwoordig trouwens *menu deals* omdat medewerkers 'm ook mogen gebruiken. Al eerder werd bekend dat er in de restaurants meer ruchtbaarheid gegeven gaat worden aan aanbiedingen en de aanwezigheid van *menu deals*. De onduidelijkheid over deze voordeelacties kwam als negatief terug in het

onderzoek. Duidelijker communiceren was ook één van de adviezen van de organisatoren van de Albron-boycot. 'Dat hebben we toen direct opgepakt', vertelt Boers over de nieuwe prijsaanduidingen bij artikelen, de stoepborden met daarop de dagmenu's en de nog te introduceren flatscreens. Over dat laatste: 'Die komen volgend jaar in de restaurants op het Academieplein en Museumpark. Het is een breedbeeldscherm met daarop onder andere het menu, de weeksnacks en de openingstijden.' Daarnaast overlegt Albron met de directeur van de facilitaire dienst over het assortiment en over de prijzen van het sociale pakket (waaronder onder meer een bekertje melk en een sneetje brood vallen). En sinds de boycot zijn er eveneens regelmatig gesprekken met studentenvertegenwoordigers van de centrale medezeggenschapsraad (sgmr). Ondanks dat de prijzen niet zijn verlaagd, vindt sgmr-voorzitter Werner van Driel het 'tof' dat Albron heeft gereageerd op de boycot. 'En mevrouw Boers is erg betrokken. Ze wil graag luisteren naar de studenten.'

Jos van Nierop

DE KLANT CENTRAAL BIJ NIEUWE DIENSTEN

Een meer herkenbare indeling en een poging om organisatorische problemen op te lossen. Voor het college van bestuur is dat de reden van de reorganisatie van de ondersteunende diensten op de HR.

‘De Klant Centraal’ heet het rapportje over de reorganisatie van de diensten en dat is dus ook precies de bedoeling. Voor studenten en docenten moeten de diensten herkenbaar zijn. En dus komt alles wat met ICT te maken heeft los te staan van de facilitaire dienst en wordt dit ondergebracht in het nieuwe Service Centre ICT. Ook nieuw is het Service Centre Onderwijs- en Studentzaken dat gaat over onderwijsondersteunende zaken zoals het decanaat en de roostering. Met name dat laatste moet beter en daar zal genoemde dienst zich dan ook hard voor moeten maken.

Daarnaast wordt het bureau AMC opgewaarderd tot dienst Accountability, dit omdat de HR in toenemende mate naar buiten toe verantwoording moet afleggen.

De reorganisatie gaat gepaard met een drietal verbeterprojecten die meerdere diensten aangaan. Bij het project *Inside out-Outside In* staat het versterken van de contacten tussen de maatschappelijke omgeving en de HR centraal. Daarnaast zijn er projecten die respectievelijk zijn gericht op deskundigheidsbevordering en het koppelen van administratieve systemen.

Jos van Nierop

Erica Terpstra reikt diploma's uit

TOPSPORTERS halen de eindstreep

Met gepaste trots reikte Erica Terpstra onlangs tijdens een uitgebreide ceremonie zeven studenten van de Randstad Topsport Academie hun diploma uit. Onder hen twee zilveren medaillewinnaars van de Olympische Spelen in Athene, judoka Edith Bosch en hockeyer Teun de Nooijer.

Naast de twee Olympiërs mochten ook snowboardster Bibian Mentel, rugbyer Roderick Goos, meerkamper Maarten Klaver, kogelstoter Erik van Vreumingen en bobsleester Linda Kruit het papier-tje in ontvangst nemen.

Voorafgaand aan de diploma-uitreiking vond er een forum plaats met als onderwerp ‘Hoe kunnen we de maatschappelijke carrière van topsporters idealiter organiseren?’ De discussie werd geleid door oud-hockeycoach Tom van 't Hek. Als forumleden waren Tweede-Kamerlid van de VVD Jan Rijpstra en ex-hardloper Marko Koers ingezet. Erica Terpstra mocht voor dit onderdeel ook aanschuiven. Er werd gediscussieerd over de topsportvriendelijkheid van onderwijsinstellingen en de studiementaliteit van studenten met sportief talent. Alle forumleden waren het erover eens dat er meer mogelijkheden voor topsporters moeten komen om ook een maat-

schappelijke carrière op te bouwen. Maar het initiatief ligt ook bij de studenten zelf. Een goede planning en duidelijke communicatie zijn noodzakelijk om een studie tot een goed einde te brengen. De school moet niet de beperkende, maar juist de stimulerende factor zijn. Rijpstra liet weten dat er in de afgelopen tien jaar een verandering te zien is in het onderwijs: ‘Scholen koesteren hun talentvolle studenten steeds meer.’

Edith Bosch, duidelijk in haar nopjes met het felbegeerde papier-tje, liet na afloop van de uitreiking weten de opleiding een unieke kans te hebben gevonden. ‘Toen ik in 1999 aan de opleiding begon, waren er weinig studiemogelijkheden voor topsporters op hbo-niveau. Ik vind het belangrijk dat topsporters zich ook naast hun sportieve activiteiten blijven ontwikkelen. Het is goed om iets ernaast te hebben wat je af en toe kan afleiden.’ Edith is vol lof over de docenten die haar de afgelopen jaren hebben begeleid. ‘Het zijn allemaal supertoppers, hun ‘sportmind’ heeft er voor gezorgd dat alles zo goed is verlopen.’ Nu ze haar diploma in bezit heeft gaat de judoka weer hard aan de slag voor haar volgende doel: de Olympische Spelen van 2008 in Peking. Daar wil ze de gouden medaille in de wacht slepen. ‘Maar eerst ga ik van deze prestatie genieten.’

Linda van Asperen

'Ik ga lekker in een dorpje wonen'

Rotterdam niet aantrekkelijk voor HOGER OPGELEIDEN



Foto: Rosalie van Velsen

Waarom vertrekken hoger opgeleiden na hun studie en masse uit Rotterdam? Dat was de centrale vraag die gesteld werd tijdens een door HES-alumnivereniging Reverso georganiseerd debat. Fractieleden van de grootste partijen in de Rotterdamse gemeenteraad gaven, onder leiding van gespreksleider Nico Haasbroek, hun mening. De reacties vanuit de mager gevulde zaal zetten de toon meer dan het gedraai van de politici.

Rotterdamkenner en oud-hoofdredacteur van het NOS-journaal Haasbroek vindt het niet meer dan logisch dat er zo weinig geïnteresseerden zijn komen opdagen in de grote zaal op de locatie Kralingse Zoom (de verwachtingen waren rond de honderd man, uiteindelijk zijn er met moeite dertig koppen te tellen). Immers, 'hoger opgeleiden vluchten allemaal de stad uit, toch?' Volgens een onlangs verschenen rapport van de gemeente is deze brain-drain inderdaad opvallend. De feiten zijn duidelijk, maar nu is de vraag waarom ze weggaan en vooral, hoe houden we ze hier? 'We' is in dit geval met name de politiek, die vanavond wordt vertegenwoordigd door Sjef Siemons (Leefbaar Rotterdam), Els Kuijper (PvdA), Alaattin Erdal (CDA), Mark Harbers (VVD), Elbert Kelholt (Groen Links) en John Marapin (D66).

'Wie van jullie werkt er in Rotterdam maar zou er nooit willen wonen?' vraagt Haasbroek aan de aanwezigen. Een aantal van degenen die ervoor kiezen buiten de Maasstad te resideren, kan dat prima onderbouwen. 'De binnenstad is onveilig en vervuild, geen plek om kinderen op te laten groeien, er is weinig fatsoenlijke of betaalbare woonruimte aan-

wezig.' Kortom, genoeg redenen om Rotterdam te mijden. Het is aan de fractieleden om het publiek ervan te overtuigen dat Rotterdam juist wél een ideale woonomgeving vormt en ook dat hun partij er alles aan doet om de punten waarop het wat minder gaat (huisvesting, werkgelegenheid, veiligheid) zo effectief mogelijk aan te pakken. Dat blijkt niet zo'n gemakkelijke opgave, het publiek is sceptisch. Een aantal politici reppen over het geweldige culturele aanbod in Rotterdam, de festivals, musea, theaters. 'Daar kan ik ook wel naartoe als ik in Capelle woon', is een reactie vanuit de zaal waar iedereen het wel mee eens is. 'Het gaat hier in eerste instantie om de zogenaamde 'hardware', dus woningen, werk, de primaire behoeften. Jullie beginnen over de 'software', dat is allemaal wel leuk en aardig maar niemand gaat in een stad wonen omdat ze zo goed festivals organiseren.'

concreet is moeilijk woord

Het publiek probeert een aantal keer door het stellen van directe vragen duidelijke antwoorden te ontklokken. Maar, zoals Elbert Kelholt van GroenLinks zelf al scherpzinnig opmerkt, 'concreet' is een moeilijk woord binnen de politiek. 'Wat gaat er concreet

gebeuren om de woningnood onder starters te verkleinen?' Een aantal voorbeelden van opknapprojecten in Spangen en nieuwbouwplannen passeren de revue, maar Els Kuijper van de PvdA wil met name duidelijk maken dat dit soort problemen niet op de korte termijn op te lossen zijn. 'Wat heeft de politiek gedaan om aan mij, een hoger opgeleide, duidelijk te maken dat ze me hier willen houden?', vraagt een jongedame uit het publiek zich af. PvdA'er Kuijper reageert op deze, binnen de context van het debat toch legitieme, vraag enigszins geïrriteerd: 'Waarom zou ik dat meer aan een hoger opgeleide laten merken dan aan een middelbaar of lager opgeleide?' Deze aanval van politieke correctheid zorgt voor onduidelijkheid. 'Maar het is toch juist een probleem dat er te weinig hoger opgeleiden en te veel laag opgeleiden in deze stad wonen?' Kuijper heeft vanaf het begin al laten doorschemeren dat ze deze kwestie weliswaar belangrijk vindt, 'maar het heeft niet mijn prioriteit'.

ondanks alles

'Rotterdam is net Croma, je vindt het lekker of helemaal niks', werd er aan het begin van de avond gesteld. Alle aanwezigen, ook de fervente Rotterdam-aanhangers, delen deze mening. De liefde voor hun stad lijkt vaak een hoog 'ondanks'-gehalte te bezitten. Ondanks dat Rotterdam crimineel en onveilig is, er veel laag opgeleiden en allochtonen wonen vergeleken met andere steden, de werkgelegenheid voor hoger opgeleiden niet aantrekkelijk is, de stad grauw en kil kan zijn, het aanbod op de huizenmarkt niet afdoende is, mensen in de stad langs elkaar heen leven en lijden aan sociale armoede... ondanks dat vinden we het een prachtstad. Voor een buitenstaander klinkt dat niet echt als een goed verkooppraatje, realiseert import-Rotterdammer Kelholt zich ook. 'Dat is ons grote probleem. We hebben zoveel moois, we weten het alleen niet te verkopen.' De toekomstperspectieven voor Rotterdam zien er volgens veel aanwezigen best somber uit. Als de emigratie van de hoger opgeleiden niet afgeremd wordt door betere woonvoorzieningen en het aantrekken van meer bedrijven voor werkgelegenheid in de stad, zal Rotterdam langzaamaan steeds meer de vormen van een getto aannemen, met als enige bevolkingsgroep arme, allochtone, laag opgeleide mensen. De politici zien het positiever in, en ze zullen wel moeten natuurlijk. 'Maar ik ga verhuizen', aldus een studente voorin de zaal. 'Ik ben al die junks voor mijn deur meer dan zat. Ik ga lekker in een dorpje wonen.' Sabine Schipper

LEF leerbedrijf voor en door studenten

LEF, het nieuwe leerbedrijf van het cluster ism, kan niemand op de locatie Academieplein zijn ontgaan. Op de tweede verdieping bemannen studentes Fleur de Koning en Fleur Yntema sinds kort het kantoor met zonnig gekleurde muren. Met als visie 'Leren door te doen' verzorgt LEF (Learning Experience Factory) opdrachten voor studenten, zodat zij ervaring op kunnen doen in hun toekomstige werkveld.

'Het cluster ism kreeg vanuit het werkveld veel verzoeken binnen met de vraag of studenten bepaalde opdrachten wilden uitvoeren. Omdat het zonde is om daar niets mee te doen, ontstond al snel het idee van een leerbedrijf.' De beide Fleurs, alle twee derdejaars student vrijetijdsmanagement (vtm), zorgen ervoor dat opdrachtgevers en studenten met elkaar in contact komen. 'Op dit moment zet LEF zich alleen nog in voor studenten van de opleidingen vtm en facilitair management. In de toekomst kunnen ook de andere opleidingen van het cluster ism bij ons terecht. De opdrachten die studenten voorgeschoteld krijgen, zijn erg divers: van het organiseren van de opening van een nieuwe dokterspraktijk tot de organisatie van Rotterdam Sportjaar 2005. Voor de opdrachten krijgen de studenten studiepunten.'

Een in het oog springende opdracht is het organiseren van de ledenavond voor BNN. Fleur de Koning: 'Op dit moment zijn zes tweedejaars studenten daarmee bezig. Eerst maken ze een duidelijk plan van aanpak, vervolgens starten ze met een onderzoek naar reeds georganiseerde ledenavonden en hoe die verbeterd kunnen worden. Evelien Rademaker is één van de studenten die op dit moment druk is met de opdracht: 'We zijn nu nog op zoek naar geschikte locaties. Verder gaan we na hoe andere omroepen hun ledenavond invullen. De samenwerking onderling loopt tot nu toe perfect. Het is een brede opdracht, wat het werk zeer afwisselend maakt.'

Linda van Asperen

Mannen leren hun

Derdejaars maatschappelijk werk en dienstverlening Ewoud Pouver loopt momenteel stage bij het plegerhulp project. Mannen die hun vrouw mishandeld hebben, leren hier hun handen voortaan thuis te houden. Door middel van een tiental gesprekken wordt hen hopelijk duidelijk hoe met agressie om te gaan. Maatschappelijk werker Vincent Fernandus is de stagebegeleider.

Ewoud: 'Op school las ik een aanplakbiljet over het plegerhulp project. 'Hier ga ik op solliciteren', dacht ik gelijk. Na een aantal gesprekken ben ik aangenomen. In het begin was het best wel zwaar, maar ik voel me steeds meer een onderdeel van het team worden.'

STAGE & BEROEP

ISM Cluster ism start samenwerking met Havenbedrijf Rotterdam

Een zoektocht naar sponsors voor de introweek leidde niet alleen tot een spetterend bootfeest, maar ook tot een samenwerking tussen het cluster ism en het Havenbedrijf Rotterdam. Ruim vijfhonderd eerstejaars zullen dit schooljaar aan de slag gaan met allerlei opdrachten in en rond de haven.

Vierdejaarsstudent logistiek en economie Caesar Luikenaar was in de periode voor de zomer-vakantie hard op zoek naar sponsors voor de introweek en kwam terecht bij het Havenbedrijf. Die waren bereid een feestboot beschikbaar te stellen, maar dan wel onder één voorwaarde: Studenten van de HR moesten opdrachten voor het Havenbedrijf gaan uitvoeren. Onderwijsmanager van het cluster ism, Maarten van Ogtrop, had gelijk oren naar dit voorstel. 'Na een brainstorm-sessie was er direct wederzijds enthousiasme over de samenwerking.' Er waren wel enige aanpassingen in het lesprogramma van de verschil-

lende opleidingen nodig. 'Gelukkig waren al mijn collega's net zo enthousiast, zodat dat geen probleem was.'

Voor iedere opleiding binnen het cluster zullen passende opdrachten verstrekt worden. Zo gaan de studenten vrijetijdsmangement zich bezighouden met de uitbreiding van de 'cruise markt'. Projectsecretaris Marion Goes van het Havenbedrijf legt uit: 'Duizenden mensen zijn afgekomen op de aankomst van het cruiseschip Queen Mary II afgelopen zomer. Er zouden veel meer activiteiten rond zo'n evenement geregeld kunnen worden. Niet alleen voor de toeschouwers,

maar ook voor de passagiers. Verder kunnen de studenten de logistieke problemen onderzoeken. Hoe komt die stroom mensen de stad in en weer uit?' Door middel van een langdurige en intensieve samenwerking met de HR wil het Havenbedrijf de werkgelegenheid in de haven onder de aandacht van de studenten brengen. Goes: 'We willen laten zien dat er in de haven niet alleen zakkensjouwers of technici werkzaam zijn. Ons aanbod is juist erg breed en het werk wordt steeds kennisintensiever.'

Linda van Asperen

handen thuis te houden

Vincent: 'Het plegerhulp project is een samenwerkingsverband van de deelgemeenten Delfshaven, Overschie en verschillende instanties. Door middel van gesprekken proberen wij het geweld van mannen tegenover hun vrouwen te stoppen. De mannen zijn naar ons doorverwezen door justitie, maar kunnen ook op vrijwillige basis komen. In het eerste gesprek houden we een screening. Het heeft alleen zin als mannen een gedragsverandering kunnen ondergaan. Mannen met een psychiatrische achtergrond of met verslavingsproblemen kunnen we niet helpen. De vrouwen kunnen op vrijwillige basis ook aan een paar van de gesprekken deelnemen.'

Ewoud: 'Sommige mannen vinden het vervelend als er een stagiair bij het gesprek aanwezig is. Ik leg ze dan uit dat ik er niet voor hun verhaal ben, maar voor dat van de maatschappelijk werker. Vandaag heb ik voor de tweede keer alleen een gesprek gevoerd. Vincent zit er wel bij om de boel in de gaten te houden. Tot nu toe vind ik de gesprekken bijzonder interessant. Ik heb het idee dat ik in de praktijk meer aankan dan ik in eerste instantie dacht.'

Vincent: 'Je mag iemand best uit de tent lokken tijdens een gesprek om de discussie op gang te krijgen. Je moet alleen wel waken voor een 'ouwe-jongenskrentenbrood' mentaliteit, je kunt het best

wel even over Feyenoord hebben om het ijs te breken, maar dat soort onderwerpen moeten niet de boventoon voeren. Elk gesprek is weer anders en soms kan je voor verrassingen komen te staan, daarom ben ik bij de gesprekken van Ewoud aanwezig. Af en toe moet er ingegrepen worden. Ik denk dat hij er binnenkort wel aan toe is om de gesprekken zonder mij te voeren.'

Ewoud: 'Voordat ik de gesprekken kon voeren, heb ik eerst mezelf heel goed moeten doorgronden. Hoe reageer ik bij agressie en wat zou ik doen om het te voorkomen? Dat soort dingen moet je eerst van jezelf weten voordat je iemand anders kan helpen. In een gesprek moet je voorkomen dat er een vooroordeel ontstaat. Op school ben ik ook veel met zelfreflectie bezig geweest, maar hier gaat het nog dieper.'

Vincent: 'Ewoud maakt hier een positieve ontwikkeling door. Hij is voor de gesprekspartners erg toegankelijk, straalt rust uit en respecteert ze. Aan zijn alertheid en assertiviteit moet nog gewerkt worden. Maar dat hoort allemaal bij het leerproces. Hoe meer ervaring je hebt, hoe makkelijker het gaat. Het is toch een zware problematiek waarmee je hier te maken hebt.'

Ewoud: 'Veel dingen die ik op school geleerd heb, komen mij hier goed van pas. Bepaalde methodie-

ken en gespreksstructuren zie ik steeds weer terugkomen. Uit het vak culturele antropologie haal ik nu ook erg veel. Je hebt hier met veel verschillende culturen te maken, die vereisen ieder weer een andere aanpak. Ik ben er achtergekomen dat de psychosociale hulpverlening me erg aanspreekt. Of ik hier blijf? Dat ligt eraan. De toekomst van het plegerhulp project is afhankelijk van subsidies. De toekomst is nu nog onzeker, krijgen we geld of niet? Mocht het project blijven lopen, dan zie ik mezelf hier zeker terugkeren.'

Vincent: 'Huiselijk geweld blijft toch altijd een 'hot item'. We zijn nu met nog een aantal andere deelgemeentes bezig om het project daar op te starten. Op het gebied van subsidies ziet het er tot nu toe hoopgevend uit.'

Linda van Asperen

Exorcist-prequel smet op status origineel

In de jaren zeventig kwam voor horrorliefhebbers een film uit die nu nog geldt als klassieker: *The Exorcist*. Het verhaal van een jong meisje dat steeds sterker afwijkend gedrag vertoont en daarmee haar omgeving tot wanhoop drijft, is niet wat deze film zo bijzonder maakt. Pas wanneer blijkt dat de duivel in haar gevaren is en dat ze slechts door middel van uitdrijving verlost kan worden, krijgt het verhaal een dramatische wending. Actrice Linda Blair zette het bezeten meisje zo overtuigend neer, dat zij er later in haar echte leven haast aan bezweek. En daarmee de cultstatus van de film alleen maar versterkte. Was het bij deze film gebleven, dan was de status van klassieker onaantastbaar geworden. Helaas verschenen er vervolgfيلمs en nu zelfs een zogeheten 'prequel'. In *Exorcist the Beginning* wordt de kijker teruggenomen naar 1949, 25 jaar eerder dan het oorspronkelijke verhaal. De Nederlandse priester Merrin (een achternaam die overigens in heel Nederland niet voor-

komt!) heeft zijn geloof afgezworen na een door nazi's (flits, daar kwam Antonie Kamerling voorbij) aangericht bloedbad. Terechtgekomen in Afrika, legt Merrin zich toe op het zoeken naar religieuze kunstwerken. Uiteindelijk komt hij terecht bij opgravingen naar een vroegchristelijke kerk in Kenia. Wanneer blijkt dat deze gebouwd is op een voormalige aanbiddingsplek van aartsengel Lucifer, begint de ellende pas echt. Een jongetje lijkt bezeten en Merrin keert weer terug in de moederschoot van de kerk om de duivel eens en voor altijd te bestrijden.

Niet alleen stikt het script van de fouten, maar ook komt de montage erg rommelig over (misschien te wijten aan een regisseurswissel tijdens het filmen). De acteertalenten van onder andere de Zweed Stellan Skarsgard worden absoluut niet benut en zelfs tekort gedaan. En de film wordt op geen enkel moment zo beklemmend spannend als het origineel uit de zeventiger jaren. Antonie Kamerling doet er verstandig aan om dit misbaksel zo snel mogelijk van zijn cv te schrappen.

Menno Siljée



INTERPOL met dank aan depressie Lyrisch over Thirteen Senses

In tijden van economische neergang wordt vaak de interessantste muziek gecomponeerd. Pessimisme inspireerde de grungebeweging uit het deprimerende Seattle, legde de kiem voor de protestsongs van Ierse bands als U2 en zorgde eind jaren zeventig voor de opkomst van de New Wave in New York. Uit New York komt ook Interpol, de band die in 2001, aan het begin van de eerste regeerperiode van Bush, haar debuutalbum uitbracht. Op *Turn on the Bright Lights* bewees de band rond zanger Paul Banks goed te hebben geluisterd naar Amerikaanse voorbeelden als Talking Heads en The Velvet Underground. Het meeste echter kwam de herinnering aan de überdepri's uit Engeland, Joy Division, naar boven.

Ook op de tweede cd, getiteld *Antics*, staat de nostalgie van de grauweheid centraal. Belangrijk verschil is dat naast de dominante aanwezigheid van gitarist

Daniel Kessler ook ruimte wordt gegeven aan toetsen en strijkers, waardoor de muziek toegankelijker is geworden dan bij het debuut het geval was. Weliswaar klinkt de cd op bepaalde momenten wat eentonig, maar op songs als *Length of Love* en *A Time to be Small* wordt de spanning op een prettige manier opgebouwd. Hiermee bewijst de band op het goede moment de juiste snaar te kunnen raken. Wellicht dat, wanneer Pinkpop deze band volgend jaar op het hoofdpodium neerzet, ze de mede aan de depressie te wijten neergang van bezoekersaantallen een halt kan toeroepen.

Menno Siljée

Wanneer er toch begonnen wordt aan de programmering van het Limburgse popspektakel, kan er misschien ook een telefoontje richting Engeland gaan. Bands als Coldplay en Radiohead zijn wellicht te duur geworden voor Pinkpop, maar er is genoeg talent aanwezig om de lege plek op het podium te vullen. In dezelfde traditie als voornoemde bands dient Thirteen Senses zich aan. De Britten zijn inmiddels lyrisch over deze band en hun debuutalbum *The Invitation* bewijst dat onze westerburen daar groot gelijk in hebben.

Lange tijd stonden synthesizers in de popmuziek gelijk aan klinisch gefabriceerde muziek zonder ziel. De heren van Thirteen Senses bewijzen dat synthesizers, gecombineerd met gitaar, drums en bas, een sfeer kunnen creëren die aanvoelt als een warm bad. Met de openingstrack *Into the Fire* zet de band gelijk de toon, gevolgd door het hoogtepunt van het album, de eerste single *Thru the Glass*. Tot en met de laatste track *Automatic* bewijst de band klaar te zijn voor het grote werk. Tekstueel en muzikaal gezien vormt het album een geheel, een concept dat ook door landgenoot Radiohead op eerdere albums met succes is toegepast en de cd heel sterk maakt. Zeker met de koude winter voor de deur een absolute aanrader!

Menno Siljée

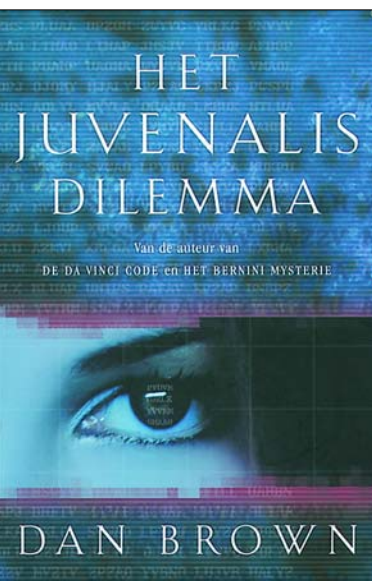
Seabiscuit lekker licht verteerbaar

Met kerst kijkt de gemiddelde Nederlander graag naar een film die geschikt is voor het hele gezin. Zo'n film moet wel aan een aantal voorwaarden voldoen. Zo moeten kinderen er naar kunnen kijken zonder een trauma voor de rest van hun leven op te lopen. Volwassenen moeten in elk geval de maaltijd binnen kunnen houden. Daarnaast moet de film bijdragen aan de positieve kerstsfeer en er niet voor zorgen dat een ieder na het dessert gedeprimeerd naar huis gaat. En tenslotte moet

de film ook nog een wijze boodschap hebben die iedereen aanspreekt.

Vandaar dat de film *Seabiscuit* in de Verenigde Staten zo'n groot succes is geworden. Het verhaal van een jongen die, vanwege de depressie in de jaren dertig, wordt afgestaan door zijn ouders maar desondanks toch succesvol wordt als jockey, klinkt al veelbelovend. Als hij dat dan ook nog doet met een paard dat voor het racen al afgeschreven is, dan kunnen er nog wat puntjes bij worden geteld. Maar wanneer de jockey echter zelf invalide wordt en ondanks dat toch nog met zijn kreupele paard de belangrijkste race van het jaar wint, dan heb je goud in handen. Gebaseerd op een waar verhaal, bekriipt je af en toe het gevoel dat de werkelijkheid wel erg mooi is neergezet, zeker als je de bijgeleverde documentaire bekijkt. Door het aangename acteerwerk van onder andere Tobey Maguire en Jeff Bridges wordt het allemaal echter licht verteerbaar. En dat is na een zware kerstmaaltijd toch het enige wat we willen?

Menno Siljée



- ★★★★★ een moetje!
- ★★★★ best lekker
- ★★★ vleesch noch visch
- ★★ 't is dat ik er een stukje over moet schrijven
- ★ kijken naar het testbeeld is een betere tijdsbesteding

Het voorspelbare succes van Dan Brown

Zelden schopte een boek het zo tot hype als Dan Brown's *De Da Vinci Code*. En ondanks al het gesputter van zogenoemde intelligentsia ('Dat is toch geen literatuur!') en historici kan ik niet anders dan toegeven dat DDVC ook mijn zomervakantie zeer heeft verrijkt, het boek garandeert uitiem leesgenot. De uitgeverij van Brown in Nederland heeft vervolgens met terugwerkende kracht munt geslagen uit zijn eerdere werk, wederom een beklemmende thriller vol met religie en mystiek, *Het Bernini Mysterie*. Een succes, al zal de kritische lezer het typische 'trucje' van Brown's opbouw en plotwendingen een beetje meer van hetzelfde hebben gevonden.

Wat een heerlijk idee moet het zijn geweest voor de uitgever dat Brown nóg een dikke pil had liggen van een jaar of vijf oud. Iedereen zal zich deze kerst storten op *Het Juvenalis Dilemma*. En is dat terecht? Tja...

Kenmerkt Brown zich sowieso niet door het uitdiepen van zijn karakters, bij hem gaat het immers om het verhaal en niet om de mensen, in *Het Juvenalis Dilemma* zijn zijn hoofdpersonen werkelijk stuitend ongeloofwaardig. En dat stoort. De National Security Agency (NSA) is een supergeheime, Amerikaanse organisatie die zich vooral bezighoudt met het achterhalen en kraken van vijandelijke codes. De NSA raakt in een enorme crisis verwickeld op het moment dat hun megacomputer die alle digitale codes kan kraken, in gevaar is door een onbekend bestand. Een op zich boeiend en best wel vermakelijk verhaal ontvouwt zich vervolgens, met als voornaamste pijlers moord, cryptologie, digitale spionage en de ethische kwesties hieromtrent. En niet te vergeten Susan Fletcher. Deze 'geniale cryptologe met een IQ van 170' is hoofd van de afdeling crypto van het NSA. Geen lullig baantje,

maar ze wordt door Brown meestal omschreven alsof ze rondhuppelt in een doktersromannetje, 'met haar slanke figuurtje en haar stevige borsten'. Susan is naast ont-zet-tend slim ook nog eens bovenmenselijk aantrekkelijk, wat het verhaal natuurlijk bijzonder realistisch maakt... Helaas valt ze onherroepelijk en heel hard door de mand en sleurt ze daarbij het hele boek met zich mee. Een simpel anagram op bladzijde 56 verklapt voor de opletende lezer meteen al min of meer de clou van het verhaal. De briljante Susan en haar bijna net zo slimme collega's hebben er tot aan bladzijde 262 voor nodig om tot dezelfde ontdekking te komen. Brown schat op meerdere momenten zijn lezer te laag in; daardoor blijf je hem te vaak voor, iets wat vooral voor dit genre dodelijk is. Het is een leuk bedacht verhaal, maar de uitwerking laat zeker te wensen over.

Sabine Schipper

'Ik wil Begeistering in het hoger onderwijs'

Staatssecretaris Rutte is trots op zijn notitie over aanpassing van de onderwijsbekostiging en de studie-financiering. Hij wil optimale scherpste in het hoger onderwijs. Bij opleidingen en studenten moeten niveau en snelheid omhoog. Rutte lanceerde eind vorig jaar een nieuw bekostigingsplan waarin onderwijsinstellingen veel directer en sneller afgerekend worden op hun prestaties. Als studenten uitvallen of overstappen – bijvoorbeeld omdat ze ontevreden zijn – merkt een hogeschool of universiteit dat binnen een jaar in de portemonnee.

Staatssecretaris MARK RUTTE

Bent u niet bang dat het hoger onderwijs vervikkeld zal raken in een felle concurrentiestrijd?

'Dat zal best meevallen. Het gaat mij er primair om dat de instellingen goed onderwijs bieden. Daar sta ik voor, dat wil ik bereiken. Ik heb niet de helft van mijn salaris in het bedrijfsleven ingeleverd om als staatssecretaris hamertje tik te gaan zitten spelen. Uiteindelijk staan mij maar een paar instrumenten ter beschikking. Met een systeem van leerrechten die je studenten biedt, bewerkstellig je meer vraagsturing. Dat geeft een directe prikkel om het niveau hoog te houden. Andere instrumenten zijn collegegelddifferentiatie en selectie van studenten, maar die zijn zo ingrijpend dat we er eerst een paar jaar mee gaan oefenen. Toch denk ik dat we langs deze weg van een zeven een acht kunnen maken.'

Houdt u rekening met mogelijke uitwassen? Bent u bijvoorbeeld niet bang dat instellingen straks het hele jaar door reclame maken en naar elkaars studenten hengelen?

'Nee. Een a-merk kun je alleen goed verkopen als de kwaliteit goed is. En reclame wordt er nu ook gemaakt. Als je de afgelopen tijd de krant opensloeg, kreeg je toch ook een kleurenadvertentie van Nijmegen te zien, omdat die nu toevallig de Radboud Universiteit is gaan heten?'

Hogescholen en universiteiten krijgen straks geld voor elk jaar dat een student er een opleiding volgt. Maar de accreditatie van opleidingen gaat over een volledig onderwijsprogramma van vier tot vijf jaar. Is dat te rijmen met elkaar?

'Heel goed zelfs. Ik denk namelijk helemaal niet dat een student zijn opleiding begint in Leiden, om vervolgens via Utrecht en Groningen in Twente te eindigen. De meeste studenten zullen bij hun eigen opleiding blijven en zo nu en dan elders keuzevakken of minors volgen. Nu is het nog zo dat alleen de eigen opleiding geld krijgt, maar in het nieuwe systeem wordt dat anders. Met aantrekkelijk onderwijs valt dus geld te verdienen. Dat geeft een extra prikkel aan de Begeistering die ik zo graag zie in het hoger onderwijs.'

U bent in uw voorstel al wat tegemoet gekomen aan 'het veld'. De leerrechten van studenten worden niet opgedeeld in halve maar in hele jaren.

'Ik heb me door de VSNU laten overtuigen dat universitaire opleidingen moeilijk in halve jaren op te delen zijn. Om radicale wijzigingen te voorkomen, is daarom gekozen voor jaareenheden. Daar leent het wetenschappelijk onderwijs zich beter voor. Overigens mag het hbo kiezen

voor eenheden van een half jaar. Daarin is de sector vrij.'

Nog een handreiking: Aanvankelijk wilde u studenten een jaar extra tijd geven om hun opleiding af te ronden, in het plan mogen ze een jaar langer over hun bacheloropleiding doen en een half jaar langer over hun master.

'Dat extra half jaar geven we om te voorkomen dat bachelorstudenten die hun jaar uitloop al hebben verstookt niet meer aan hun master beginnen uit angst voor een hoger collegegeld. Dat willen we niet. Voor alle duidelijkheid: Het is niet zo dat ik lang studeren duur maak om studenten te pesten. Ik wil alleen voorkomen dat het geld voor hoger onderwijs verwatert omdat mensen te lang studeren. Wie dat toch doet gaat meer betalen, zodat de financiën op niveau blijven.'

Sommige opleidingen zijn kennelijk erg zwaar. Bij industrieel ontwerpen bijvoorbeeld heeft na zes jaar slechts vier procent van de studenten het diploma op zak. Moeten studenten voor dergelijke studies niet meer tijd krijgen?

'Nee. Ik zet een Berlijnse muur tussen de anderhalf jaar uitlooptijd en de nominale studieduur. Die anderhalf jaar respijt hebben we ingelast zo-



foto: Hans Staker/beek

dat studenten zich extra in hun vak kunnen verdiepen of iets naast hun studie kunnen doen. Ook moet je mensen de kans geven een verkeerde keuze te herstellen. Daar is die anderhalf jaar voor. Niet om de studiedruk anders te verdelen.'

Er zijn nog steeds hbo-studenten die na hun eerste jaar overstappen naar de universiteit. Slechts een klein deel van hen haalt zijn diploma. Waarom verbiedt u die overstapmogelijkheid niet?

'Die is gehandhaafd omdat het een zaak is van instellingen zelf. Ik wil niet op de stoel van de universiteiten gaan zitten. Die kunnen met bindend studieadvies en intakegesprekken zelf sturen.'

Is de hbo-student in uw systeem in het voordeel? Die kan immers een jaar langer studeren in het bacheloronderwijs en krijgt vervolgens nog anderhalf jaar de tijd voor een masteropleiding.

'Studenten zullen niet op zo'n manier naar hun opleiding kijken. Het gaat tenslotte om de inhoud. Bovendien ben ik ervan overtuigd dat werkgevers wel even raar op zouden kijken als een vwo'er doelbewust voor zo'n omweg kiest. Een volledige opleiding in het wetenschappelijk onderwijs vonden we in mijn tijd bij Unilever ook altijd interessanter.'

Langzame studenten moeten een marktconform collegegeld gaan betalen. Dat kunnen ze in het nieuwe

model lenen. Maar afgezien van uitgebreidere leenmogelijkheden en een op het oog socialer aflossingsbeleid verandert er weinig aan de studiefinanciering.

'Dat komt omdat er aan de studiefinanciering niet veel te repareren viel. Een eerder onderzoek wees ook al uit dat de combinatie van een gift en een lening nog altijd het best is. Het voornaamste probleem was de beperkte financiële armslag van studenten. Daarom bieden we nu de mogelijkheid om het collegegeld te lenen en later terug te betalen. Daarmee is de studiefinanciering natuurlijk nog steeds geen vetpot, maar hoeven studenten niet hele dagen in een benzinstation te staan.'

Terugbetalen van de studieschuld blijft in uw plannen inkomensafhankelijk?

'Het terugbetalen begint pas als je meer dan 120 procent van het minimumloon verdient, om de armoedeval te voorkomen. Uiteindelijk kost het je vier procent van je salaris. Verdien je veel, dan betaal je overigens meer terug per maand dan nu. Maar als het goed is heb je die ruimte dan ook.'

Maar met een inkomensafhankelijk stelsel is de leenaversie niet weg.

'Ik ben er nog steeds niet van overtuigd dat leenangst zo'n groot probleem is. Toch starten we een zware voorlichtingscampagne waar ik me zeer actief mee ga bemoeien. Daarbij doe ik ook een beroep op de studentenbonden. Het blijft een raar verhaal dat jongeren geld lenen voor een brommer of een vakantie, maar dat investeren in kennis niet kan. Lenen voor je studie moet net zo normaal worden als een hypotheek afsluiten.'

Heeft u al een idee over hoe de politieke partijen gaan reageren op uw plannen?

'Eerlijk gezegd niet. Ik heb me bewust een beetje op afstand gehouden over dit onderwerp, al is het natuurlijk niet zo dat ik niet met woordvoerders over vraagstukken wil praten. Maar ik wil eigenlijk het debat afwachten. De Tweede Kamer is nu aan zet. Dat is mijn baas en die moet beoordelen of ik mijn werk goed heb gedaan. Ik verwacht op hoofdlijnen geen problemen. En dus gaan we samen een stukje Nederland herinrichten. Dat is zo gaaf aan deze baan.'

HOP, Thijs den Otter

Op pagina 15 een interview met Jasper Tuysel, voorzitter college van bestuur van de HR, over het nieuwe bekostigingssysteem.

De diepste geheimen van wonderzoeker Google

Google is niet alleen de meest gebruikte zoekmachine op het web, het is ook de ultieme powertool voor de gemakzuchtige surfer. Google is een rekenwonder, een woordenboek en vuilniswroeter. Zonde is alleen dat je een echte kenner moet zijn om achter al deze functies te komen, daarom in deze tab tab een paar van de handigste trucs onthuld.

Ligt je woordenboek buiten handbereik? Bespaar je het loopje naar de boekenkast, tik voor een definitie van een bepaald woord *define*: in en vervolgens het desbetreffende woord. Google komt dan met een rij resultaten. Bijvoorbeeld bij het woord *communicatie*: *The activity of communicating; the activity of conveying information; 'they could not act without official communication from Moscow'*.

Google is een stuk intelligenter dan de rekenmachine van Windows. Wil je bijvoorbeeld kilo's omrekenen in de Engelse maat *stone*, dan type je: *70 kilos in stone*. Google berekent razendsnel *70 kilograms = 11.0231131 stone*.

Naast de knop 'Google zoeken', rechtsonder de balk waar je normaal je

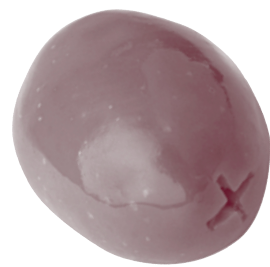
zoektermen invult, staat de knop 'ik doe een gok'. Hiermee ga je niet naar een casino, maar meteen naar de site die als beste zoekresultaat wordt gevonden. Dit is vooral handig als je zoekt naar een officiële site van een instelling of bedrijf. De zoekterm Hogeschool Rotterdam brengt je direct naar de goede site. Zoekterm *Profielen* is minder succesvol, daarmee kom je uit bij <http://www.imonline.nl/>. Soms leidt Google je naar een site die niet meer bestaat, door storing plat ligt of inmiddels is veranderd en niet meer de gezochte gegevens bevat. Wat je dan kunt doen, is teruggaan met de backtoets op je browser. Je bent dan weer op de pagina van Google met de zoekresultaten. Klik dan op het linkje 'in cache' wat direct achter je zoekresultaat staat. Je gaat dan naar een kopie van de site die Google uit zijn vuilnisbak opvist.

marielouisetabben@hotmail.com



Smullen maar... SPAANSE OLIJFSCHNITZELS

Ook zo benieuwd naar wat anderen graag eten en dol op nieuwe recepten? In deze rubriek vraagt *Profielen* studenten en medewerkers naar hun favoriete recept



Lang geleden had Erik Scheffers, huismeester op het Museumpark, een Spaanse vriendin. Van haar heeft hij dit recept voor echte Spaanse olijfschnitzels geleerd en hij oogst er nu nog regelmatig succes mee...
Pureer de olijven met een staafmixer. Doe dit ook met een ui. Meng de fijngehakte olijven en uien samen met het gehakt en een ei. Maak van het gehakt platte schijven (schnitzels) van ongeveer anderhalve centimeter dik. Bedek de schijven vervolgens met paneermeel. Bak de schnitzels in een pan met olijfolie donkerbruin. Begin ondertussen aan de Spaanse salade, bestaande uit gemengde sla, ui, tomaat, olijven en een gekookt ei. Meng voor de dressing olijfolie met wat azijn en zout. Serveer de olijfschnitzels met knoflookmayonaise.

Linda van Asperen

Voor 4 personen heb je nodig:

- 500 gram rundergehakt
- 2 eieren
- ongeveer 40 groene olijven (zonder pit)
- paneermeel
- 2 uien
- knoflookmayonaise
- een zak gemengde sla
- 4 tomaten
- olijfolie
- azijn
- zout

TIP: Schenk er voor een echt Spaans sfeertje een fruitige sangria bij

7 JANUARI ROTTERDAM DANST

Een gezamenlijke voorstelling door zes Rotterdamse dansgezelschappen in Theater Zuidplein. Naast de dansvoorstelling zijn er nog diverse activiteiten.
Vanaf 16.00 uur. Entree: € 5,-. Voor meer info: www.rotterdamdanst.nl

TOT EN MET 16 JANUARI SHELL YOUNG ART AWARD 2004

De Kunsthal biedt onderdak aan een overzichtstentoonstelling van genomineerden voor de Shell Young Art Award, een aanmoedigingsprijs die jaarlijks wordt uitgereikt aan recent afgestudeerde kunstenaars van de Willem de Kooning Academie Rotterdam, de Rietveld Academie Amsterdam en de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Den Haag. De Kunsthal laat naast de nominaties van dit jaar een overzicht zien van de winnaars van 2002 en 2003. Info 010-440 03 01 en www.kunsth.nl.

26 JANUARI TOT EN MET 6 FEBRUARI INTERNATIONAL FILM FESTIVAL ROTTERDAM

Een *must* voor iedere film liefhebber. Maak een keuze uit het grote aanbod van de nieuwste onafhankelijke en vernieuwende films uit de hele wereld. Maar er valt meer te beleven bij IFFR, zoals debatten, talkshows en exposities. Voor het programma en locaties: www.filmfestivalrotterdam.nl

TOT EN MET 30 JANUARI 400 JAAR LEESLUST

De Bibliotheek Rotterdam bestaat vierhonderd jaar en viert dit onder meer met de tentoonstelling '400 jaar leeslust, Bibliotheek Rotterdam door de eeuwen heen'. In een multimediale en interactieve presentatie wordt de geschiedenis van de bibliotheek gepresenteerd.
Entree: gratis. Kijk voor de openingstijden op www.bibliotheek.rotterdam.nl

27 JANUARI GEDICHTENDAG

Op verschillende plaatsen in Nederland zal een dag lang poëzie te horen, te lezen en te zien zijn. Gerrit Kouwenaar schrijft de gedichtendagbundel, die vanaf 27 januari verkrijgbaar is. Kijk voor het programma en locaties op www.gedichtendag.nl

2 - 4 FEBRUARI SOCIAL WORK-SYMPOSIUM CROSSING BORDERS

De clusters pedagogiek & sph en RISO organiseren op 2, 3 en 4 februari het Crossing Borders symposium voor al hun eerste- en tweedejaars studenten. Ook studenten mwd, docenten en andere geïnteresseerden kunnen zich opgeven. Het doel van dit symposium is een oriëntatie op social work in verschillende landen en culturen. Er zullen internationale sprekers zijn vanuit het sociale werkveld en ook wordt er een aantal workshops georganiseerd. De voertaal tijdens het symposium is Engels. Voor verdere informatie of deelname aan het symposium kun je contact opnemen met Marian Bakker, M.J.C.T.Bakker@hro.nl

Mark van Vliet (24)

....deed onlangs mee aan het Groninger Studenten Cabaret Festival, waarin hij het tot de finale schopte. Maar Mark is niet alleen als cabaretier actief op het podium. Met zijn band 'Toffehaan' treedt hij regelmatig op. Wie de zesdejaars student maatschappijleer in actie wil zien: Op 4 februari treedt hij op in het bibliotheektheater in Rotterdam samen met de andere finalisten van het festival.



foto: Levien Willems

tic In mijn enthousiasme kan ik steeds sneller en harder gaan praten. Vaak komt de bood-

schap dan niet helemaal goed over.

trots op Het feit dat ik nog steeds niet naast mijn schoenen loop. Dat was bij sommige deelnemers aan het cabaretfestival wel anders, die deden echt uit de hoogte. Het zit niet in me om zo met mensen om te gaan.

bewondering voor Mijn opa, die vorig jaar is overleden. Zijn hele leven heeft hij hard gewerkt als spruitjesboer en ondanks zijn ziekte aan het einde van zijn leven, heeft hij nooit zijn gevoel voor humor verloren. Voordat ik op ga, kijk ik ook altijd even naar boven. 'Voor jou pik', zeg ik dan.

vrijdag Ik heb geen standaard invulling van die avond. Soms moet ik optreden met de band en anders vind ik het fijn om in een bruin café te hangen met m'n vrienden.

plek op school Daar ben ik al een tijdje niet meer geweest. Maar als ik er ben, kan je me vinden in de kantine bij de broodjes. Vooral in combinatie met de soep zijn die erg lekker.

plek in Rotterdam De buurt waarin ik woon, de Veerhaven. Vanaf de boulevard heb je uitzicht op de Maas. Het is één van de weinige plekken in de stad waar ik tot rust kom.

wie bel je het meest Mijn vriendin, vooral de afgelopen twee maanden toen ik erg druk was met de voorbereidingen van het festival. Je moet d'r natuurlijk wel tevreden houden, hahaha!

mooi aan mezelf De tegenstrijdigheid die ik op het podium overbreng tussen 'onzin' humor en een sterke maatschappelijke betrokkenheid. Ik kan me ontzettend kwaad maken als ik 's ochtends het journaal aanzet.

vijf jaar geleden Werd ik afgewezen voor de kleinkunstacademie. Vervolgens kwam ik bij de lerarenopleiding terecht. Die studie sprak me gelijk erg aan.

na m'n studie Wil ik drie dagen blijven werken op de school waar ik nu al werkzaam ben. Fulltime het onderwijs in zie ik niet zitten. Lesgeven is erg zwaar. Daarnaast wil ik bezig blijven met cabaret.

Linda van Asperen

MET DE VOETEN BLOOT

TEDOEN

Afgestudeerd in 2003

Als je vader beeldhouwer is en je moeder schilder, dan moet je toch wel wat creatieve genen geërfd hebben. Toch zagen de ouders van Jan Jongert hun zoon het liefst carrière maken als tandarts. Hij besloot zijn eigen plan te trekken en is na twaalf jaar studeren actief als succesvol architect, gespecialiseerd in recycling.

Jan Jongert (33) studeerde aan de Academie van Bouwkunst

Voordat Jan in 1998 aan zijn opleiding aan de Academie voor Bouwkunst begon, studeerde hij zes jaar aan de Technische Universiteit in Delft. 'Ik vond de studie wel interessant, maar het was me allemaal iets te theoretisch. Ik miste het praktische onderwijs.' Op advies van een docent besloot Jan over te stappen naar de Academie van Bouwkunst. 'De kleinschaligheid van de opleiding beviel mij meteen, de docenten waren erg praktisch ingesteld en zeer bij de studenten betrokken.' In totaal heeft hij twaalf jaar gestudeerd. 'Voor mij was deze tijdsduur perfect. Ik heb er goed over na kunnen denken welke richting ik op wilde en wat het beste bij mij paste.'

Tijdens zijn studie zette Jan samen met Césare Peeren (rondde zijn studie aan de TU wel af) het architectenbureau *2012Architecten* op. 'In de straat waarin ons bureau gevestigd is, zouden achttien panden gesloopt worden. Samen met de bewoners zijn wij toen een actie begonnen om dit te voorkomen.

We hebben de gemeente kunnen overtuigen de woningen een tweede kans te geven. Nu is het een levendige straat met een gevarieerde mix van bewoners, de kunstenaar woont naast de Feyenoord-fan. De woningen blijven in ieder geval tot 2012 staan, vandaar de naam van ons architectenbureau.' *2012Architecten* onderscheidt zich van andere bureaus door de ontwerpstrategie, waarin hergebruik en milieuvriendelijkheid centraal staan. 'Bij al onze ontwerpen zoeken wij naar een manier om natuurlijk om te gaan met de omgeving. Eerst kijken, dan bouwen is ons motto.' De werkwijze van *2012Architecten* wordt niet alleen toegepast op gebouwen, maar bijvoorbeeld ook op interieur en op het gebied van energieverbruik. Het pand van de twee architecten is hiervan een geweldig voorbeeld. Alles wat erin staat, van de stoelen tot de kasten en de vloer, is van oud materiaal vervaardigd, alleen de computers zijn eerstehands.

Het Pendrecht Fonds, een stichting die als doel heeft kunst en cultuur in Rotterdam te bevorderen, heeft onlangs het bureau van Jongert de Pendrecht Cultuurprijs toegekend. 'Het winnen van deze prijs komt mede door het initiatief van onze stichting 'Recylicity', waarmee we het hergebruik van afvalmateriaal voor bouwprojecten willen bevorderen met een zo gering mogelijk gebruik van energie voor transport en verwerking. Ik ben erg benieuwd hoe dit project gaat lopen in de praktijk.' Linda van Asperen

HET BIJBAANTJE VAN ...

Rob Peters
23 jaar
derdejaars accountancy

Waar werk je?

'In de Giant Nightshop, de avondwinkel in Blijdorp. Het werk is best wel eentonig, maar mijn collega's maken veel goed. We zijn allemaal vrienden van elkaar.'

Hoeveel uur per week?

'Ongeveer 16 uur in de week. Het voordeel van werken in een avondwinkel is dat je in de avonden nog een complete werkdag kan draaien. Ik kom nooit in de knoop met mijn studie.'

Wat verdien je per maand?

'Ongeveer € 550,-.'

Waar geef je je geld aan uit?

'Boodschappen, uitgaan en de huur, die is vrij hoog namelijk. Verder bezoek ik regelmatig Europacup wedstrijden van Feyenoord, die kaartjes zijn aardig prijzig.'

Kom je rond?

'Als je kijkt naar wat er binnenkomt, zou ik eigenlijk goed rond moeten komen. Toch is het aan het einde van de maand altijd krap en sta ik vaak rood.'

Wat wordt je eerste grote aanschaf als je straks een mooi hbo-salaris hebt?

'Een vakantie naar Australië of Amerika.'

Linda van Asperen

Tip:

Zoek het verband tussen wat je in je studie interessant vindt en de mogelijkheden op de arbeidsmarkt